

כתביו של Paul

פרק 7

מתנות רוחניות

אלילים מטופש

עכשיו בנוגע מתנות רוחניות, אחינו, לא הייתי מפגר. אתה יודע כמה שהיו גויים, נסחפתי בפני אלה אלילים טיפשים, אפילו כאשר

ye הובלנו. הראשונה לקורינתיים 12:1-2

זכור: כי אשר Paul כותב להיות מכוון העם קהילות נוצריות ב העיר של מלון קורינתיה, שרובם היו גויים לשעבר, ולא על

היהודים בפרט.

לפני ההמרה לישו, הגויים היו חברי הפאגאניות, ונתן פולחן **אלילים טיפשים**. בזכרנו זאת נותן ההקשר מהו Paul עמד לכתוב.

Paul מתייחס "**אלילים טיפשים**", פסלים או ציורים או גילופים של אלים פאגאנים, טיפשים, אין לי חיים, ולכן הם טיפשים

ולא מסוגל מחשבה או דיבור.

מה אתן לך כדי להבין, כי איש לא מדבר על ידי רוח האלוהים הכרוזי ישוע המקולל: כי אף אדם לא יכול לומר כי ישוע הוא האדון,

אלא על ידי רוח הקודש. הראשונה לקורינתיים 12:3

אם אתה חסיד של תורתו של ישו, כך אתה מכיר את ישו להיות אלוהים בדמות אדם, אז אתה יודע כי ישוע הוא אלוהים, ובתור

שכזה לא יכול להיות מקולל.

המילה "**מקולל**" מוגדרת בתור: נורא או שנאה, נחרץ, סובלת את ההשפעות של קללה.

הבדלים של מתנות

עכשיו יש הבדלים של מתנות, אבל באותה הרוח. יש הבדלים של הממשלים, אבל האדון אותו. ישנם הבדלים של פעולות, אבל זה

לאותו אל אשר worketh בסך הכל. הראשונה לקורינתיים 12:4-6

ללא קשר את הכישרון הזה אלוהים שהעניק לך, אלה מהכישורים מחן מישוהו אחר, הם היו כל המוענק על ידי לאותו.

יש מי נתן את הכישרון של זמרים גדולים, ואחרים שאינם הרקדנים, ואחרים, שיש להם כישרון במחקר של מדעי, אבל כל

הילדים של אלוהים וזה היה האל האב אשר נתן לכל אחד את כישוריך כי ברשותם.

בשביל רוח אישי שלנו

אבל הביטוי של הרוח ניתנת לכל אדם להרוויח זאת. עבור אחת ניתנת על ידי הרוח דברי החוכמה; לאחר המילה של ידע על ידי הרוח אותו; לאמונה אחרת מאת באותה הרוח; אחרת המתנות של ריפוי על ידי הרוח אותו; לאחר העבודה של ניסים; עוד הנבואה; לאנשי אחר רוחות; עוד צוללנים מיני לשונות; אחר הפרשנות של לשונות. הראשונה לקורנתיים 10-7:12

כל אחד מאיתנו, זה יכול להיקרא אדם, ניתנו מתנות מאלוהים. איך נשתמש המתנות הללו הן עד שכל אחד מאיתנו. אבל כפי שהם נמצאים המוענק על ידי אלוהים, זה האלוהים הכוונה שאנחנו עושים שימוש המתנות הללו את תהילת האל האב ולא התהילה שלנו.

, אבל כל אלה *worketh* את זה והרוח שזנחו, חלוקת לכל אדם כנושאים כרצונו. הראשונה לקורנתיים 11:12

כל מתנה או כישרון הם אלה בנפרד, הם העניקו על פי רצונו של אלוהים, את הנאתו.

המשל של הגוף האנושי

כפי הגוף הוא אחד, וטרף חברים רבים, ואת כל חברי גוף אחד כזה, להיות רבים, הם גוף אחד: כך גם הוא המשיח- הראשונה

לקורנתיים 12:12

כחברים הכנסייה של ישו, לשנינו יש את הכישרון המיוחד שלנו. כאשר אנחנו להצטרף יחד קריינות מקצועית עם שאר חברי הכנסייה של ישו, אנשים רבים הופכים להיות יחידה אחת, בני האלוהים-

הכינה תחת המשיח

עבור אחד רוח הם כולנו הוטבל לגוף אחד, אם נהיה יהודים או גויים, אם נהיה בונד או בחינם; היה הכל נעשה לשתות לתוך רוח

אחת. אל הקורנתיים 12:13

Paul עושה במקרה זה לא משנה אם אתה משתמש כדי להיות יהודי או גוי, ברגע שתתני את חייך כדי. אלוהים-. אלוהים. אנחנו רבים להתאחד בתור אחד הכנסייה של ישו.

על הגוף הוא לא חבר אחד, אך רבים. אם כף הרגל אומר; "כי אני לא היד, אני לא של הגוף", ולכן זה לא של הגוף? אם האוזן האם

אומרים; "כי אני לא העין, אני לא של הגוף", ולכן זה לא של הגוף? הראשונה לקורנתיים 16-14:12

הגוף האנושי מורכב חלקים רבים, פועלות כולן לטובת הגוף יחיד, הרבים הם גם כן, **אחד**, הגוף.

אם כל הגוף היה עין, איפה הדיון? אם כל שאתה שומע, איפה היו ד? אבל עכשיו הגולמיות שאלוהים קבע חברי כל אחד מהם

בגוף, כרצונה וטרף אותו. ? ומה אם הם היו כל חבר אחד, איפה הגופה הראשונה לקורנתיים 19-17:12

אבל עכשיו הם חברים רבים, עדיין אבל גוף אחד. הראשונה לקורנתיים 20:12

ואת העין לא אומר היד, "אין לי צורך עלייך". ולא שוב את הראש אל הרגליים; "יש צורך בך". לאו, הרבה יותר אותם חברי של הגוף, אשר נהיה חלש יותר, נחוצים: אלה חברי הגוף, אשר לדעתנו להיות פחות מכובד, על אלה אנו ולהעניק כבוד בשפע רב יותר; תפקידנו *uncomely* יש *comeliness* בשפע רב יותר. הראשונה לקורנתיים 12:21-23

החלקים מגוונים רבים יחדיו ויוצרים בגוף יחיד.

עבור חלקי נאה שלנו יש צורך: אבל אלוהים הגולמיות מזג הגוף יחד, נתן כבוד בשפע רב יותר את החלק הזה, אשר חסרה: צריך להיות הקרע לא בגוף; אבל זה חברי צריך את אותו טיפול אחד באחד. הראשונה לקורנתיים 12:24-25

אם חבר אחד סובלים, כל החברים סובלים עם; או חבר אחד. יהיה לי לכבוד, כל החברים לשמוח עמה, אל הקורנתיים 12:26

הגוף של ישו

עכשיו אתם הגוף של ישו וחברים בפרט. והגדר אלוהים הגולמיות קצת כנסיית השליחים הראשונים, בגיחות נביאים, שלישית מורים, לאחר את ניסים, אז מתנות ריפויים, מסייע, ממשלות, הבדלים של לשונות. הראשונה לקורנתיים 12:27-28

אני תלמידו של ישו, ולא אני שואפים באופן רציף השלמות של הקדוש של אלוהים, אבל לבד אני לא כנסייה או קהילה. כאשר אנו תלמידיו של ישוע להצטרף יחד אנחנו יוצרים קהילה או כנסייה, עם שאר קהילות וכנסיות ברחבי העולם, אנחנו משלימים את הכנסייה של ישו.

כפרט, יש לנו משלנו כישרונות ואז שמזריקים תהילת האלוהים, ייחודיים כל אחד מהאחרים.

הם כל השליחים? האם כל הנביאים? האם כל המורים? האם כל העובדים של ניסים? יש את כל המתנות של ריפוי? כל מה מדבר בלשונות? כל מה לפרש? אבל חומדים בכבוד ראש המתנות הטובות ביותר: ו עדיין שהשמן אני אליכם דרך מעולה יותר. הראשונה לקורנתיים 12:29-31

אך אלוהים נתן לכל אחד מאיתנו את כישרונו הייחודיים שלנו, אין שום דבר רע תוך חתירה להשגת כשרונות אחרים, כי אנחנו עשויים להיות רב פעלים, ובכך לתת אפילו תפארת האל.

כישרון ללא מתן פאר

אבל אני אדבר בלשון של גברים, של מלאכים, ויש לי לא צדקה, אני אהיה כמו שנשמע פליז, או מצילתיים אחים מבווערות. אל הקורנתיים 13:1

המילה "הצדקה" מוגדרת כ:

1- מרצון במתן הכסף, חומרים או לעזור לאנשים במצוקה.

2- הנכונות כדי לשפוט אנשים בדרך סובלנית או אוהדת.

אם אתה משתמש שלך שאלוהים נתן כשרונות לעוצמה משלך, לא נותנת תהילה לאלוהים, ואז נרגע לאלוהים.

, אבל אני יש לי מתנת הנבואה, ולהבין כל התעלומות, ואת כל הידע; אבל לי יש אמונה כל כך אני יכול להסיר את ההרים, ויש לי לא צדקה, אני כלום. אל הקורנתיים 13:2

אם תתן סגידה לאלוהים כפי שהצטווה, לא לתת צדקה, או רחמים לאחרים, אז אתה לא באמת הקדוש של אלוהים, ואם לא, אז אתה כלום, כי רק הצדיקים יהיה להיכנס לגן עדן.

ולמרות שאני להעניק את כל הסחורה שלי כדי לעזור לעניים, אבל אני אתן את הגוף שלי נשרף, ויש לי לא צדקה, זה מפקים לי כלום. אל הקורנתיים 13:3

להיות Charitable, או רחום, הוא אחת התכונות כי ישו לימד, ובתור שכזה הוא חלק בלתי נפרד על המשמעות של להיות נוצרי. אם לא, אז אתה לא נוצרי, וגם לא חסיד אמיתי של ישוע המשיח.

להיות לא ראותני

צדקה *suffereth* זמן רב, והוא די צדקה *envieth* לא; צדקה *vaunteth* עצמו, הוא לא מתהלך, לא להתנהג עצמו לא נאות, *seeketh* לא היא הבעלים, אינה שעורר בקלות, יושב רוע; *rejoiceth* לא על העוול, אבל *rejoiceth* באמת; *beareth* כל הדברים, *believeht* כל הדברים, ונותרת, *endureth* כל הדברים. אל הקורנתיים 13:4-7

המילה "**Vaunteth**" היא מילה אנגלית ישנה עבור "**ובבעלות**", מוגדרת בתור: התרברב או שיבחו באופן ראותני.

המילה "**Ostentatious**" מוגדרת בתור: מסומן על ידי הצגה וולגרית של עושר והצלחה שנועדו להרשים אנשים.

מה Paul אומר הוא צדקה **לא** ניתנה כדרך להתרברב על עושר או האדיבות שלך, אבל בהתחשב בחשאי עם הכוונה של עזרה לזולת, ולא על אור עליכם בכל דרך.

בזמן שאתה עדיין חי

צדקה אף פעם לא *faileth*: אלא האם יש נבואות, הם ייכשל; אם יש להיות לשונות, הם מביינינו; אם יש להיות הידע, היא תיעלם, כי אנחנו יודעים באופן חלקי, נוכל לנבא בהחלק אל הקורנתיים 13:8-9

הפסוקים הנ ל, Paul היא באמצעות מעשה **הצדקה** יחיד בתור סמליות של כל המוסר ציוויים לימד על ידי ישוע ולרשום עשרת הדברות. דבריה של Paul, בעוד אנחנו נמצאים על פני האדמה בגוף אנוש בשר ודם, זה הזמן כדי להדגים את האהבה שלנו על אלוהים ועל הפעולות שלנו מוסריות, עבור בקרוב, עם ביאתו השנייה של ישוע, את הזמן שלך כדי להגיה את עצמך תהיה בעבר.

ביאת המשיח

, אבל כאשר זה שהוא מושלם הוא להגיע, ואז זה שהוא חלק ייעשה משם. אל הקורינתיים 13:10

פסוק זה הוא אזהרה, אתה רק צריך. ואילו אתה עדיין גר לפני חזרתו של ישו להשגת הצדק, עבור כאשר ישוע יחזור, רק באלה אשר הם הקדושים של אלוהים לעלות לשמים למעלה לתוך העננים כדי להיות איתו; כל האחרים יצטרכו הפנים שיקול דעת והקללות הסיכון.

פסוקים אמונה מוסריות

כשהייתי ילד, אני דיברתי כילד, הבנתי כילד, חשבתי כילד: אבל כאשר הפכתי לגבר, אני שמתי בצד דברים ילדותיים, לעת עתה אני מביטים מבעד לזכוכית, בקדרות; אבל ואז פנים אל פנים: עכשיו אני יודע חלקו; אבל אז בסדר אני יודע גם אני ידוע גם. עכשיו נופל אמונה, תקווה, צדקה, שלושת אלה; אבל הגדולה מכולן היא צדקה. אל הקורינתיים 13:11-13

כשהייתי ילד, מתייחס אי-הצדק של החטא אשר אתה עוסקת במהלך את הנעורים, אבל עכשיו יש לך להיות אדם מבוגר, תראה את עצמך כמו מראה, לראות את אי-הצדק לבין לדרגתם להתגבר עליהם. עם זה מימוש עברך חטא, אתה. להשתדל להשיג צדק, עם זה יש לך אמונה, תקווה, צדקה. Paul ואז מראה לנו, של שלושת המאפיינים האלה, להשגת הצדקה הגדול ביותר.

אני מסכים כי צדקה הוא ציווי מוסרי חזק כדי להשיג, אבל צדקה הוא בינך לבין אדם אחר, בעוד זה לאלוהים כי אנחנו נראים לתת תפילה, לכן, האמונה היא, משם הגדול ביותר של שלוש, בגלל, אתה מאמין באמונה. כשאתה מאמין כי האלוהים הוא האמת, כי כאשר אלוהים עושה הבטחה, היא מתגשם, כאשר ישוע מת על הצלב, קם לתחייה. בפני החיים, וכי כיוון שישוע היה קם לתחייה, כך גם אתם, אם יש לך אמונה.

האמונה היא רוח, ואילו צדקה הוא של המוסר, שניהם נדרשים כדי להשיג צדק, אבל אם יש לך מוסר, אבל אמונה, אז אתה אבוד, ואילו אם יש לך אמונה ללא מוסר, אלה הוא עדיין הזדמנות בשבילך.

מתנת הנבואה

אחריה צדקה ומתנות רוחניות הרצון, אלא כי אתה יכול לנבא. אל הקורינתיים 14:1

המילה "**נבואה**" מוגדרת בתור: לחשוף את רצון האל לניבוי של אירוע עתידי.

Paul מדבר על קבלת מתנות רוחניות, בחיפוש שלך כדי להשיג את אלה מתנות מאלוהים, Paul מדרג "**צדקה**" בחלק העליון של הרשימה. בפסוק לעיל אולם, Paul אומר כי כדי להשיג את הכוח של "**נבואה**" הוא עדיין מתנה גדולה יותר.

אלוהים הראה לי כמה דברים שלא היו לקרות לפני שזה קרה, אבל לא הייתי אומר שאלוהים. העניק לי את הכוח של הנבואה. כאשר הבנתי מה שאמור היה על ידי הנבואה מן בספר חזון יוחנן בנוגע תועבה של עזובה, איך שהיא תעמוד במקום הקדוש, אלוהים הראה לי

מתי זה יקרה, אשר לאחר מכן הודעתי בדף אינטרנט על ארבעה או חמישה שבועות לפני שהוא עשה. אירוע זה קרה בדיוק כפי שכתבתי, אלא התוצאה של האירוע לא אני הנחתי.

שוב, הוא נתן לי הבנה בנוגע נבואה בזמן נתון בספר חזון יוחנן, אשר מחושב את יוני 25, 2015. זה הוכיח להיות מדויק, אבל עוד פעם, מה היה קורה בתאריך זה לא קרה, במקום זאת, משהו אחר קרה אשר לא שקלתי.

כל זה אומר לי כי אלוהים מראה לי להבין כיצד לקבוע נבואות ואת כאשר הם יתממשו, שעכשיו אנחנו באחרית הימים, אבל האירוע יתקיים עדיין מוסתרת ממני עד האירוע הוא בעבר. כאשר אלוהים נתן את הנביאים כמו Daniel או ג'ון חזיונות של אירועים עתידיים, הם מאוד ספציפיים, יקרה בדיוק כפי החזיונות מציע. הם נביאים אמת, בזמן שאני רק נתן להבין מתי, מה לא.

דיבור בלשונות

כי הוא זה *speaketh* ב לשון לא ידוע *speaketh* לא בפני גברים, אבל לאלוהים: כי איש *understandeth; howbeit* ברוח הוא

speaketh תעלומות. אל הקורינתיים 14:2

פעם אמרו על ידי קלי הוא קיבל לכוחו של "לשונות". סקרו, שאלתי אותו, איך הוא ידע בוודאות שהוא דיבר בלשונות. המשפחה שלו ואז בא להגנתו ואמר, שהוא מת לדבר בלשונות כי הם שמעו אותו. אז שאלתי, "כולכם נולדו בשפה האנגלית, זו השפה היחידה מבין באופן שוטף, אז איך אתה יכול לדעת אם הוא דיבור בלשונות?"

כדי "לדבר בלשונות", אומר כי אתה מדבר בשפה אחת, אומר אנגלית, אבל הסובבים אותך לשמוע אותך מדבר בשפה הם הובאו, ספרדית, צרפתית וכו' הסברתי את הכומר הזה ומשפחתו שגידלה אם שם נכח אף אחד בשפה אחרת שמעתי אותו באותה שפה, בעוד כולם שמעו אותו באנגלית, שיש אין דרך לדעת אם למעשה הוא דיבר בלשונות.

בגלל שלי לא מקבל את טענתו, הוא ומשפחתו הפך העליב אותי, השיחה הסתיימה. הראשית עד עצם היום הזה. אני בספק אם זה הכומר של בעל הכוח הזה, הסיבה לכך היא שהוא מטיף להם ביום הראשון השבת, שאומר לי הוא אינו מטיף של האלוהים האמיתי, ולכן לא קיבל את הכוח של לשונות.

? זה מה Paul אומר בפסוק לעיל. אם יש לך את הכוח של לשונות, אך כולם סביבך מדברים באותה שפה תוך כדי דיבור, אז הם לא יבינו מה שאתה אומר כי הם שומעים אותה בשפה שונה מאשר מה הם מדברים.

עוד פעם, אני מוצא כי Paul יש שגיאה בהצהרה זו. כפי שהראיתי לעיל, כאשר אתה מדבר בלשונות לך עדיין את המילים בשפה שלך, אנגלית, אבל למי הועלו בשפה אחרת, אומר צרפתית, שומע אותך באותה השפה, אבל מי מדברים באותה השפה, אנגלית, עדיין יוכל לשמוע אותך בשפה הלידה שלך.

אבל הוא זה *prophesieth speaketh* בפני גברים בהתארגנות, בלשון התוכחה ושל נוחות. אל הקורינתיים 14:3

אפרופו לשונות, אתם מקבלים מתנה רוחנית מאלוהים, המאפשר לכל מי שומע אותך, ולא משנה השפה שאותה הם דוברים, כדי להבין מה אתה אומר. דבריה של Paul הוא היכולת הזאת הוא קטן ולא פחות ערך זה מתנת הנבואה.

שפה לא ידוע

הוא זה *speaketh* ב לשון לא ידוע *edifieth* בעצמו; אבל הוא זה *prophesieth edifieth* של הכנסייה. אני הייתי זה יה כל דברתי עם לשונות, אלא כי *ye* ניבא: הוא גדול יותר הוא זה *prophesieth* יותר הוא זה *speaketh* עם לשונות, אלא הוא לפרש, כי הכנסייה עשוי לקבל חיזוק. אל הקורינתיים 14:4-5

אלו החרוזים, עוד פעם מגלה Paul של חוסר הבנה של מה זה אומר לדבר בלשונות. הוא רושם כי אלה לשמוע מישהו מדבר בלשונות לא יבין אותו, כמו שהסברתי לעיל, זה לא המקרה.

זה אומר לי כי כל המתנות שניתנו לנו על ידי אלוהים, את הידע של אלוהים, תורם הכנסייה של ישו. כפי Paul שהוסבר קודם לכן, אנו נמצאים אחד לבוא לפני אלוהים עם כישרונות משלנו, אלוהים נותן את הכוחות שלו כפי להכתיב את כישוריו.

זה נראה לי, כי Paul, לתת העדפה של מתנה אחת על פני האחר, מציג דעה קדומה של שר אחד של ישוע אחר. אנחנו הרבה חלקים אבל של הכנסייה אחד, כל אחד ממלא את הפונקציה שניתנו לנו על ידי אלוהים. Paul מבין זה, כאשר הוא נתן האנלוגיה של חלקי גוף, אך שכחו כשמדברים על המתנות מאלוהים.

עכשיו, אחיהם, אם אני בא אליכם, אם כבר מדברים עם לשונות, מה יהיה אני רוח, אלא. על ידי לדבר איתך על ידי התגלות, או ידע, או על-ידי שבישר על, או באמצעות דוקטרינת? אל הקורינתיים 14:6

ואפילו דברים בלי החיים נותן צליל, בין אם צינור או נבל, אלא הם נותנים הבחנה בצלילים, איך זה יהיה ידוע מה הוא מוזרם או *harped*? אל הקורינתיים 14:7

עוד פעם פסוקים אלה מראים חוסר הבנה של Paul של לשונות. Paul אומר כי אם, הוא לדבר בלשונות אלו ששמעו אותו לא ירוויח כי הם לא ידעו מה הוא אומר. ואז הוא משווה זאת עם ההבחנה בין הצליל של צינור או נבל, וכי למרות לזהות צליל אחד מן השני אתה לא יבין מה כל צליל הוא מדבר.

כי אם החצוצרה לתת קול לא ברור, מי יהיה להכין את עצמו לקרב? או כנ ל יה, למעט *ye* מוחלטת על ידי המילים בלשון קל להיות מובן, איך יהיה זה לדעת מה שנאמר? עבור *ye* לדבר באוויר. אל הקורינתיים 14:8-9

יש, זה יכול להיות, כל כך הרבה סוגים של קולות בעולם, והוא אף אחד מהם לא בלי וסיפוריה. לכן אם אני יודעת לא את המשמעות של הקול, אהיה לו זה *speaketh* ברברי, ואני הוא זה *speaketh* יהיה ברברי אליי. אל הקורינתיים 14:10-11

שוב, פסוקים אלה חושפים אי הבנה של Paul של מה זה אומר כדי לדבר בלשונות.

לחפש מתנות לחזק

למרות זאת. כן, מחזירים כפי הם נבחרו אילת של מתנות רוחניות, מבקשים כי *ye* יכול להצטיין כדי חיזוק של הכנסייה. הזין מהירה של האי תן לו את זה *speaketh* ב לשון לא ידוע להתפלל כי הוא עלול לפרש. כי אם אני מתפלל בלשון לא ידוע, *prayeth* רוחי, אבל להבנתי הוא העקר. אל הקורינתיים 14:12-14

יש נוספת של השגיאות של Paul מראה דרך שלושת הפסוקים הנ. Paul הוא ההבנה שיש לנו בחירה של איזו מתנה רוחנית אלוהים ייתן לכל אחד מאיתנו כאשר אנחנו עוברים המרה על האמונה. יש לי רק את הניסיון שלי לשפוט לפי, אבל להבנתי, למרות זאת, זה לא נוכל לבחור, אבל אלוהים מחליט בהתבסס על קריינות מקצועית אישית, מתנות מה שהוא נותן לנו.

או מה הבעיה? . אתפלל עם הרוח, אני אתפלל בהבנה גם; אני אשיר עם הרוח, אני אשיר בהבנה גם. אל הקורינתיים 14:15

אחרת כאשר אתה ואני יברך עם הרוח, הוא זה *occupieth* את החדר של נלמדת איך להגיד אמן בלתי מלכותך. תודה, רואה

שהוא *understandeth* לא מה להצילני? כי באמת תנחו תודה. ובכן, השני הוא לא חינוך. אל הקורינתיים 14:16-17

נכון בלשונות

זו השיחה כולה שהוצגו על ידי Paul נוסדה בשנת השגיאה שלו כאן אי הבנה של מה זה אומר כדי לדבר בלשונות. אני רוצה כי כולכם מבינים כי זהו למעשה Paul שנמצא שגיאה ואני לא, אז תן לי להראות לך בכתבי הקודש שבו מוגדר הכוח של לשונות.

הם וימלאו כולם רוח הקודש, והתחילו לדבר בלשונות אחרות כמו הרוח נתנם. והיו מגורים ב ירושלים יהודים, גברים אדוקים, מתוך כל אומה תחת השמים. עכשיו כאשר זה היה *noised* בחו ל, ריבוי הגיעו ביחד, יבצר, **כי כי כל אדם שומע אותם מדברים בשפה שלו**. הם היו כל גדהמת התפעל, אומר אחד למשנהו; "הביטו, לא כל אלה אשר מדבר *Galileans*? ולשמוע איך אנחנו כל אדם בשפת שלנו, שבו נולדנו? מעשי השליחים 2:4-8

אף-על-פי ספר מעשי מיוחסת בדרך כלל עובר שנכתבו על-ידי Paul, זה ההבנה שלי מבוססת על המילים קרובות פעמים בשימוש, אדם אחר או סופר למעשה אחד שעושה הכתיבה.

הפסוקים הנ ל, מתוך ספר מעשי, דין וחשבון של עדה לאירועים הינם התרחשויות הפרט. אין מילים בשימוש מציע שזו דעה, אך התבוננות כנה.

אלה אשר היו מלאים רוח הקודש, היו *Galileans*, ודיבר בשפה זו, אבל מי שמע אותם מדברים, היו מדינות רבות אחרות ולא הועלו מדבר את השפה של אותה אומה, אולם הם שמעו את *Galileans* לדבר אליהם בשפה של כל אחד משלהם לידות.

אתה רואה, זה את המילים האלה, ולשמוע איך אנחנו כל אדם בשפת שלנו, שבו נולדנו, אשר נותן הגדרה לגבי מה זה אומר כדי לדבר בלשונות.

Paul בטעות פעם נוספת בנוגע את הבנתו, ובתור שכזה שכל השיחה הזאת בנוגע בלשונות הוא אילם.

אני מודה לאלוהים שלי, אני מדבר בלשונות יותר מאשר כולם: ובכל זאת בכנסייה אני הייתי מעדיף לדבר חמש מילים בהבנה שלי, על ידי הקול שלי שאולי אלמד אחרים גם, מאשר בעשר אלף מילים בלשון לא ידוע. אל הקורינתיים 14:18-19

אחיהם, להיות לא ילדים בהבנה: זדון *howbeit* בתוך להיות לכם ילדים, אך בהבנה להיות גברים. אל הקורינתיים 14:20

החוק מדבר

החוק נכתב, "עם אנשי בלשונות אחרות ושפתיים אחרים אדבר אל העם הזה; עוד על כל זה הם לא ישמע אותי," נאום ה. הזין מהירה של האי לשונות הן עבור סימן, לא אליהם מאמינים, אבל אליהם מאמינים לא: אבל שבישר על *serveth* לא בשכילם לא מאמינים, אבל עבורם אשר מאמינים. אל הקורנתיים 14:21-22

Paul נותנת הצעת מחיר ממקור תנ כי אחר, אבל עוד פעם *misunderstands* מה המילים הוא מצטט את האמצעים.

עם אנשי בלשונות אחרות, הוא הפניה אל אנשים ממדינות אחרות.

אדבר אל העם הזה: Paul מתייחס חוק כתובה, מה שאומר את Moses של החוק, ואת המקום הזה מילים אלו להיות מצוטט מן אינו קיים בגירסה שלי של התנ"ך, אז אני לא יכול להסביר בהתבסס בהקשר זה המילים נקובים מ, אך, נראה לי, Paul הדוברת של מה החוק אומר, בתור שכזה, הוא שהחוק מדבר, ולכן את "אני" זה אומר "אני אדבר אל העם הזה," הוא החוק לא אדם. לכן החוק שאומר, "ובכל זאת בכך שהם לא תשמע לי," מה שאומר כי תושבי מדינות אחרות לא מוכנה לשמוע על החוק, כי זה החוק הם לא ייקחו ראש, יש מה לעשות עם מישוהו בלשונות.

זה נכון בהיסטוריה, כי רק אנשי לעם ישראל, לקח כל תשומת לב של Moses של החוק, הואיל עמים אחרים של אומות אחרות שאולי שמעתם של החוק, אך הם לא שמעה, כי הם לא חשבו כי החוק של היהודים שהוחל עליהם.

אתה רואה, לכן, ש-Paul. עוד פעם אחת הוא הבנה את אשר הוא מדבר על.

אם לכן שכל הכנסייה להיות ביחד לתוך במקום אחד, וכל לדבר בלשונות, שם להיכנס אלה נלמדת, או הלא מאמינים, הם לא יגדו כי הם נבחרו כועסת? אל הקורנתיים 14:23

כל הנחה זו נוסדה את התפיסה המוטעית כי אלה אשר נולדו בשפה אחת לא יבין האלה בלשונות, אשר הוכח בגלל חוסר הבנה של Paul של מה זה אומר לדבר בלשונות.

אם כל הנבואה

, אבל אם כל נבואה, שם נכנס אחד ואשר לא, או אחד שתיאר, הוא משוכנע כל, הוא נמדד כל: ולכן הם הסודות של הלב שלו גרם מניפסט; או נופלים למטה על פניו, הוא לעבוד את אלוהים, מדווחים כי אלוהים שבך של אמת. אל הקורנתיים 14:24-25

Paul הוא מסכמים כי אם אתה הנבואה ואנשים מגוון רחב של שפות ישמע אותך, הם יבינו אותך, ניתן להמיר את האמונה, יהיה משוכנע כי אתה מת איש האלוהים, בגלל הנבואה.

אני מסכים, כי זה נכון רק אם האנשים של שפות שונות לשמוע את הנבואה בשפה שלך, אז איך שיהיה הם יבינו מה אתה אומר רק אם תוכל לתת נבואה בלשונות, כל מה לשמוע אותך בשפתם, ובכך להבין והאמן.

זה מסיבה זו כי אלוהים הורתה לי לתרגם הרבה של מה מוצע בדף אינטרנט זה לשפות אחרות, אז זה אנשים מכל רחבי הארץ יכול לקרוא את דבר האלוהים בשפתם, ובכך להבין אולי יעברו המרה.

משרתים את אלוהים לחזק את אלוהים

איך זה זה אז, אחיהם? כאשר אתם מגיעים יחד, כל אחד מכם וטרף את ספר תהילים הגולמיות דוקטרינה, וטרף לשון, וטרף

התגלות, וטרף פרשנות. תנו את כל הדברים להיעשות בפני חיזוק. אל הקורנתיים 14:26

בפסוק זה, Paul פעם נוספת מראה כי הוא מבין כי כל מה שניתן לנו משלנו מתנות מיוחדות מאלוהים, כי כולנו לחזק את אלוהים על ידי פעילות גופנית המתנות הללו.

אם כל אדם לדבר בשפת לא ידוע, תן לזה להיות על ידי שניים, או לכל היותר על ידי 3, וזה על ידי קורס; ולתת אחד לפרש. אבל

אם יש אין מתורגמן, תן לו לחשות בכנסייה; תן לו לדבר אל עצמו, אל אלוהים. אל הקורנתיים 14:27-28

שעכשיו אתה כבר הראו את המשמעות הנכונה של מה זה אומר "מדבר על הלשונות", אתה יכול לראות איך ההערה לעיל מאת

Paul היא מופרכת ורווי שגיאה?

. נצור את לשונך

תן הנביאים לדבר שניים או שלושה, ותנו השופט האחר. אם משהו יתגלה אחר זה *sitteth* על ידי, תן הראשון שינצור לשונו. על

כן ייתכן כל לנבא אחד אחד, כולנו יכולים ללמוד, ולא כל מה ייתכן ותמצאו נחמה. אל הקורנתיים 14:29:31

זה Paul אומר אנשים שמדברים בשפה אחרת צריך לשמור את הפה בזמן הקהילה עם אחרים לא של אותה שפה, לתת אלה מי

מדבר את שפת הרוב מדברים, ולתת כבוד אליהם.

אני אי הסכמה מוחלטת עם הנחת כולו. אלוהים נותן לנו להבין בדרך שלנו, כדי לדון ולהתמקח להבנתנו יש צורך כך אנו לא

מקבלים אי הבנה. אם אחד שמדבר בשפה לא שלך, והם למעשה מדברים בלשונות, ואז תבינו שמה שאומרים על ידי יד האלוהים, ולא

באמצעות המילים של גברים.

, הרוחות של הנביאים והם כפופים הנביאים. אלוהים אינו המחבר של בלבול, אבל השלום, כמו כל הכנסיות של הקדושים. אל

הקורנתיים 14:32-33

הצהרה זו מאת Paul נכונה על ידי עצמו, אלא בהקשר Paul ממקם אותו, זה מה שיש שגיאה. מכיוון Paul נותן דיון על משהו. הוא

misunderstands, זה המילים שלו מאוד ליצור בלבול בקרב אלה שלא לשמוע את דבריו. אני יודע שזה יהיה נכון, בגלל זה הכומר

שדיברתי של קודם לכן יש השגיאה של Paul מקובל מלא ההסבר שהוא נכון, בשביל זה סיבה נמשך יותר מן האלוהים האמיתי, ולתוך

שקריו של השטן.

זכור: כפי שהיא מוצגת עם יהודה איש קריות, אפילו את מי לך לבטוח ולאהוב, יכולה להוביל אותך מהאל, גם כאשר הם

מבינים שהם עושים זאת.

אני לא אומר כי Paul הוא יהודה אחר; כל מה שאני אומר הוא כי אסור לקחת כפשוטו משהו שמישהו אומר לך כמו להיות האמת. אתה צריך לחקור וללמוד מה הם אומרים, להשוות אותם עם מה דבר האלוהים אומר לנו.

כפי הראיתי בהזדמנויות שונות, Paul הוא לשגות, אף-על-פי שהוא נתן. להיות נביא ישו לגויים. למרות הרבה איזה זכויות Paul הוא בטעות, קל גם מספיק לגלות את האמת בהתבסס על weightings שלו פשוט בגלל שהם לקחו את הזמן והמאמץ כדי ללמוד ולחקור.

נשים להיות שקט

אתן הנשים שלך לחשות הכנסיות: עבור אסור להם לדבר; אבל הם מצווים להיות תחת צייתנות, כמו גם נאום החוק. אל הקורנתיים

14:34

עוד פעם Paul מראה דעותיו-הקדומות נגד נשים, עוד פעם אני לא מסכים בכלל. יש הראו קודם לכן, איך אלוהים מסתכל כל ילדיו כשווה וכל אלה לתת פולחן כמו שאלוהים ציווה, יתקבלו לתוך האחוה של ישו, בניו של אלוהים, ללא קשר למין שלהם.

, אם הם ילמדו משהו, תן להם לשאול את הבעלים שלהם בבית: עבור חבל לנשים לדבר בכנסייה. אל הקורנתיים 14:35

השיחה הזאת זה Paul עוסקת ולכן הוא שגיאה, השתקה, אלוהים רוצה כי כולנו ללמוד את האמת שלו, תוך שהוא חונך, אנו מקבלים הבנה. אלוהים אינו רואה מין, כי הוא בלב ובנפש שנראה. אלוהים, לא-הגוף החיצוני של גבר

מה? הגיע דבר האלוהים החוצה ממך? או בא לך זה רק? אם כל אדם חושב את עצמו להיות נביא, או רוחנית, הנח לו מכיר בעובדה

כי הדברים שאני כותב אליכם הם המצוות של אלוהים. אל הקורנתיים 14:36-37

עוד פעם Paul הוא אומר לנו אם אנחנו מסכימים איתו, ואז אנו מקבלים כי כל זה הוא כותב הוא וכציווי מאלוהים, אבל אם מה Paul כותב מנוגד מה שאלוהים הראה כמו להיות נכון במקומות אחרים בתנך, יש להשלים Paul שבו כותב או את אשר כתב את אותם נביאים שהיו לפניו Paul?

חידה זו מעולם לא בלב אותי, כי אני מסתכל על ההקשר של מה שנאמר, והמילים בשימוש. אם המילים נוטים להאדיר אדם, אז אני מחשיבה את המילים הדעה של גבר לא האלוהים, אם נעשה שימוש במילים ולפאר את אלוהים, לקדם את ההבנה של התעלומה לאלוהים, ואז אני מקבל את המילים האלו כמו דיבר על ידי אלוהים.

בקוד המוצג למעלה Paul כותב, "דברים שלא כתבתי", וזה אומר כי הוא נותן פאר בפני עצמו, וגם לא כל כך לאלוהים.

אבל אם כל אדם להיות בורים, תן לו להיות בורים. נזירים, חומדים נבואתו ובשל וחלילה לא לדבר בלשונות. תנו את כל הדברים

להיעשות בצורה עדינה ובסדר. אל הקורנתיים 14:38-40

פסוקים אלה מעל כל השאר מגלה ההעדפה של Paul או דעה קדומה הנבואה ולא בלשונות, כפי הראיתי, המילים משמשים, דעה של אדם הוא לא מצווה של אלוהים.

הניצחון של ישו

יתר על כן, נזירים, אני מכריז על לכם את הבשורה אשר הטפתי לקרבך, אשר גם כן קיבלו ועומד שבו יח; שבו גם ye נשמרים אם ye לשמור בזיכרון מה הטפתי לקרבך, אלא אם כן אתה מאמין לישווא. אל הקורינתיים 2:1-15

בפסוקים אלה שני Paul מסכם את אשר הוא הטיף בפרקים הקודמים. הוא נוסף קובע כי אם את עומדת. (חיים), על-ידי שלו של הטפה, אז אתה תהיה להינצל, אלא אם כן הטפותיו של היו לישווא, כי אינך או לא יאמין. בגלל שפע של שגיאות Paul הראה, אני לא שלי פולחן האל רק על בסיס זה אשר Paul יש הטיף, אבל שרכשו, בגלל העבודה החרוץ שלי, בסיס של האמונה, כי לוקח לב כתביו של Paul, עם אזהרות וכמו שהשתדלתי בפניך.

הקרבן של אמונה

רק אלו המאמינים תחייתו של ישוע, ואת ההבטחה שלו התחיה שלנו, כמו גם הבטחתו של אלוהים חיי הנצח, יכול להיות לקדושה של האמונה, אלה אשר אינם מאמינים לפחות זה, לא יישמרו. זה לא מספיק לנו האמונה כי אשר Paul מדבר ב לעיל פסוקים, אבל לחשוב גם כאשר Paul אומר לנו, "לאכול חיה הוקרבה הוא חטא או יש פסלים וציורים של סמלים דתיים, זה גם חטא." אם אתה לא מאמין שזה נכון אז אין לך את האמונה. יש לי כמה קרובי משפחה וחברים בעלי הכנסיה הקתולית, למרות שניסיתי להראות להם שיש מ"דברים וזה חטא, הם לא או לא תאמיני לי, גם כאשר אני מראה להם בתנך שבו כתוב שזה חטא. אנשים כאלה הם כל כך עיוור על ידי השטן הם לא מסוגלים לראות את האלוהים האמיתי, גם כאלה שאבדו לאלוהים. למרות שאני יודעת שזה נכון, אני לא ויתרתי עליהם להזמין אותי אל בתייהם.

מאמין רוז ישוע מן המתים

כי העברתי לכם קודם כל את מה שקיבלתי גם, איך שהמשיח מת עבור חטאינו על פי כתבי הקודש; ואת זה הוא נקבר, ואת זה הוא קם שוב ביום השלישי על פי הכתוב: אל הקורינתיים 4:3-15

Paul ממשיך להראות לנו כי ההתגלות של ישו, ולאחר מותו לתחייתו הן הגשמת הנבואה, אשר ההבטחות של אלוהים, שניתנה לנו דרך כתביהם של נביאים שלו. אם בחדר העבודה שלך אתה לקבל ולהאמין כי נבואות אלה ניתנו על ידי אלוהים, שהגיעו כדי להעביר נכונים ולאחר של אלוהים, אז אתה תאמין נבואות כל, היותו של אלוהים, "אני אבצע את השבועה אשר נשבע", אפילו אלה שעדיין לא הגיעו כדי להעביר. אני מדבר על אלה נתון בספר חזון יוחנן אשר לא כל טרם להגשמה.

מאמינים רבים מתקשטים ישו

וראו כי הוא Cephas, אזי העשר: לאחר מכן, הוא נראה של מעל חמש מאות אחיהם בבת אחת; מהם חלק הארי להישאר אשא את המתנה הזאת, אבל כמה אתה נרדם. לאחר מכן, הוא נראה של James; ואז כל השליחים. והאחרונה מכל הוא נראה לי גם, כו של אדם נולד מתוך בשל הזמן. אל הקורניתיים 15:5-8

Paul ואז ממשיך לתת דין וחשבון על הוכחת תחייתו של ישוע על ידי מתן זהות לאלו שהיו עדים של ישוע לאחר שהוא גדל מן המתים. אני מרגישה מחויבת לחשוף עוד אחד שגיאות של Paul עם זאת.

נשים קדושי האל

ברשימה של עדים לעיל, Paul השאיר, אני בטוח על-ידי כוונה, שני של מרי הראשונה הלך אל הקבר של ישו ומצאו שהוא נעדר. הם גם ראו ישו דיבר אליהם, ולכן צריך להיות בראש הרשימה של Paul, להיות שהם היו הראשונים לראות אותו. אני מחשיב את העדר כבוד דוגמה נוספת חושפני האמונה של Paul כי נשים הן אינטליגנטים והראוי רק ככלי משחק של גברים, ובכך חמומי להיות קשור עם הטפותיו של כתבי הקודש, כפי שנתתי את הקול מוקדם יותר במחקר זה של כתביו של Paul. הרשו לי לתת הסבר למה אני מרגישה שזה יהיה שגיאה של Paul.

עשה אותם זכר ונקבה

יה לא קראתי, כי הוא שהפך אותם בתחילת גרם להם זכר, נקבה, ועוד אמרה עבור מטרה זו תהיה גבר לעזוב אביו ואמו, ולא יהיה קליב לאשתו: והם טוויין יהיה בשר אחד? הוין מהירה של האי הם לא טוויין יותר, אבל אחת בשר. מה ולכן חיבר האל, אתן לא אדם להפריד בינהם.

Matthew 19:4-6

מה לפרש פסוקים אלה כמו המשמעות היא כי אלוהים יצר את האדם ונשים שווים אחד לשני על היום השישי של יצירת. כאשר אלוהים הצטרפו אדם וחווה בנישואין, על מה שאני מכנה היום השמיני של הבריאה, אלוהים לקח לשני חלקים שווים, זכר ונקבה, ועשה שלם, משפחה.

לכן, אם אלוהים ברא אותם שווה, הם שניהם נוצרו על ידי אלוהים, אז אם אישה צריכה לשמוע את הבשורה של אלוהים, לקבל ולהאמין ההבטחות של אלוהים, אז היא לא הקדוש של אלוהים? אם היא הקדושה של אלוהים, אז לא יש לה את הידע הזה היא דרישה יוגדר כקדושה? אם לאישה יש לכן הידע הזה, אז מאיזו סיבה אדם יש זכות תחת אלוהים, כדי להימנע או להשתיק את הנשים לשאול שאלות או לתת הסבר של כתבי הקודש?

אני טרם לקרוא משהו בבשורה שבה אלוהים אומר לנו כי אישה הוא פחות מאשר גבר, או כי אישה חייב להיות עבד לאדם לצורך הנאה ללא מעמד כשותפה שוות ערך הנישואין, או אמונתם. בפסוקים אלה של התנ"ך שבו אני קורא מילים עיצור, אני לא רואה אותם בא מאלוהים, אלא דעות והדעות הקדומות של אלה לכתוב את המילה, כפי שעושה Paul.

? לא Paul אומר כי הגוף של האישה אינה שלה לבד ולא הוא הגוף של אדם שלו לבד, שהם חייבים בנישואין להיות מוכן לתת לשני את אשר היא הזכות תחת החוזה של נישואין? אני רואה של Paul היחס כלפי נשים קדומה. שלו, לא היבט של האלוהים.

האם עליית ישוע מן המתים?

כי אני לפחות של השליחים, כי אני לא נפגשים נקרא שליח, כי היא רדפה כנסיית האלוהים. אבל על ידי החסד של אלוהים אני מה שאני: חסדו אשר היה מוענק לי לא היה לישווא; . אבל אני עמלו בשפע יותר מכולם: עדיין לא, אבל את חסדו של אלוהים אשר היה איתי. לכן, אם זה הייתי אני או הם, אז אנחנו מטיפים, אז כן האמין. אל הקורינתיים 15:9-11

עכשיו אם המשיח להטיף כי הוא קם מן המתים, איך להגיד כמה מביניכם שיש אין תחיית המתים? אבל אם להיות שם אין תחיית המתים, ואז הוא המשיח לא: , אם המשיח לא בכדי לקפון, אז הוא הטפה שלנו לישווא, והוא האמונה שלך גם שחצן. אל הקורינתיים 15:12-14

. כן, הם מצאנו עדים שווא של אלוהים; . כי אנחנו העידו האלוהים שהוא גידל את המשיח: מי הוא גידל ולא למעלה, אם כך להיות המתים קמים לא. אל הקורינתיים 15:15

ואם המשיח לא יגדל, האמונה שלך שחצן; יה נמצאים עדיין על חטאך. ואז הם גם אשר נמצאים נרדם המשיח הם נספו, אם בחיים האלה יש רק לנו תקווה במשיח, ואנחנו האומלל ביותר מכל אדם. אבל עכשיו הוא המשיח קם לתחייה, ולהפוך הפירות הראשונים של אותם ששכבתי. אל הקורינתיים 15:16-20

ללא ספק יש כמה מי Paul נתקלה במהלך מסעותיו זה להפריך את תחייתו של ישוע. Paul ממשיך על-ידי שואל השאלה, שאם ישוע לא קם מן המתים, אז אנו חייבים גם להאמין כי אנו לא יקום לתחייה. זה על ידי העובדה כי ישוע קם מן המתים שיש לנו תקווה כי גם יעלו... בלי תקווה, איפה האמונה, ללא אמונה, ואז לקבל את תורתו של ישו הוא ללא מטרה.

אדם למוות, חייו של ישו

עבור מאז על ידי אדם בא המוות, על ידי האיש הגיע גם את תחיית המתים. עבור כמו אדם כל ימות, למרות זאת המשיח כל יבוצעו בחיים. אל הקורינתיים 15:21-22

אדם לא חטאו, ולאחר מכן אף גבר לא היה אי פעם מת אדם וחווה, היינו עדיין גרים אלא על חטאם.

אחרית הימים

אבל כל אדם לפי סדר משלו: המשיח הראשון פירות; לאחר מכן הם הנמצאות לבואו של המשיח. ואז יבוא הסוף, כאשר הוא יש מסר את הממלכה לאלוהים, אפילו את אביו; מתי הוא יהיה לשים כל כלל כל רשות ואת כוח. אל הקורינתיים 15:23-24

המשיח הראשון פירות: ישוע הוא הראשון יש כבר קם לתחייה לחיי נצח, בניגוד לזרוס, מי קם לתחייה בחזרה לתוך הגוף האנושי, אשר הוא נפטר מאז שוב.

לאחר מכן, הם כי הם של ישו, על בואו, מתייחס הופעתו השנייה של ישו, כאשר כל מי יכולה להיות מוגדרת כ הקדושים של האל, שמתו מוות תמותה האם יקום לתחייה לחיי נצח.

ואז יבוא הסוף, וזה התייחסות לסוף שלטונו 1000 שנה של ישוע כאשר יהיה ניתן להסיר את כל הרוע, ולא חדשים וארץ חדשה יגיע לסיומו.

אפילו האב; כאשר הוא יהיה שם למטה לשלוט כל רשות ואת כוחו. עד לסוף שלטונו 1000 שנה של ישו כל אומות אחרות, ממלכות והרשות חייב פורק, עם רק מלכות האלוהים הנותרים.

האויב האחרון של אלוהים

כי הוא בטח שלטונו, עד שהוא הציע לשים כל האויבים מתחת לרגליו. האויב האחרון זה בסדר להיות מושמד הוא מוות. אל הקורנתיים 15:25-26

ישוע ישלוט בכדור הארץ עד כל האויבים של אלוהים נהרסו או הכניעו. כאשר משהו או משהו תחת כף הרגל שלך, זה דרך אחרת להגיד שיש לך כוח עליהם, או שאתם שולטים בהם. ממלכתו של אלוהים על כדור הארץ יוקם לצורך הסרת דומיניון של האיש של כדור הארץ והחזרתה לאלוהים. חוק האדם יהיה לא יותר, רק לתורת האלוהים יעמוד, כל הגברים נשארו באותו הזמן יהיה כפוף לתורת האלוהים. כאשר כל הגברים הונחו תחת חוקי האל חוסלו כל אלה אשר דחו את החוק הזה מעל פני האדמה, ואז אלוהים יהרוס המוות עצמו. ברגע קיבלו חיים לפי תורתו של אלוהים, ואת חיי הנצח הוא שנתן לך, אז המוות יהיה עוד וודאות כמו אלה שהם בני תמותה.

כי הוא הציע שם כל הדברים תחת רגליו. אבל כאשר הוא נאום שכל הדברים שמים תחתיו, היא באה לידי הוא חשוד, אשר הכניס כל הדברים תחתיו. אל הקורנתיים 15:27

ישוע הוא כפוף האב

כאשר כל הדברים יהיו מאופקת לו, ואז יהיה בנו גם את עצמו להיות כפוף לו לשים את כל הדברים תחת אותו, כי אלוהים יכול להיות הכל. אל הקורנתיים 15:28

ישוע הוא אלוהים בדמות אדם, אבל ישו הוא לא האל האב הוא בנו של האלוהים, לכן, ישוע הוא גם נושא של אלוהים האב, כמו הוא הוכיח בחייו, ישוע נתן אמיתי ונכון סגידה לאלוהים, בדיוק כמו שאר הקדושים של אלוהים יעשה.

אם אין תחיית המתים, אז למה?

עוד הם מה לעשות אשר נמצאים הוטבל למתים, אם המתים קמים לתחייה. בכלל לא? ? למה הם מכן הטביל למתים ולעמוד למה אנחנו בסכנה כל שעה? אל הקורנתיים 15:29-30

בכך Paul מיקם את עצמו בסכנה בגלל הטפותיו של ישוע כמשיח, וכי תחייתו של ישו היא גאולת כולנו, Paul שואל השאלה, למה צריך הוא למקם את עצמו בסכנה אם שישוע לא קם מן המתים?

אני מוחה על ידי שלך צוהלים מה שאין במשיח ישוע אדוננו, אמות מדי יום. אל הקורנתיים 15:31

אם אין תחיית המתים, בואו נחגוג!

אם כמנהג הגברים לחמתי עם חיות בבית אפסוס, מה *advantageth* זה לי, אם המתים קמים לתחייה לא? תן לנו לאכול ולשתות; עבור מחר נמות. אל הקורנתיים 15:32

Paul ממשיך לתת **ציניות** בתפיסה זו אשר ישוע לא קם מקברו, מאת אומר אם ישוע לא עלה, אז למה לנו מקיום ההנאות של העולם הזה, **למה לא רק מסיבה, לאכול ולשתות, עבור מחר נמות**, אז למה לא לחיות את החיים במלואם עד אין חיים? אם אלוהים לא העלתה ישוע מן המתים אז הישועה הוא שקר, אז למה לנו לאמץ את המוסר, כאשר החטא הוא הרבה יותר כף.

תחיית המתים הסביר

לא שולל: תקשורת הרשע מושחתים נימוסים טובים. ער צדקתו ולאחר החטא כמה יש לא את הידע של אלוהים: אפשר לדבר זה הכושה שלך. אבל איזה גבר יגיד; "איך המתים מורמות למעלה? ומה עם הגוף מה הם באים?" אל הקורינתיים 15:33-35

אם לשמוע או לקרוא בבשורה שקרית, אל תקחו את הזמן והמאמץ כדי לוודא את זה עם האלוהים כפי שהוצגה בכתבי הקודש האמיתית, ואז לך פגום מן המוסר של אלוהים כדי לאי-מוסריות של השטן. Paul ואז ממשיך לתת הסבר מה כרוך תחיית המתים.

Paul שואל את השאלה: **"עם הגוף מה הם באים?"** שאלתי שאלה זו בתחילת לימוד התנ"ך שלי. הבנתי במשך רוב חיי הגוף לא העלתה מן המתים אבל זה עשה את הנשמה. כי הגוף האנושי לא יכול היה להתקיים מחוץ לאטמוספירה של כדור הארץ, אז לכן לתחייה יהיו ברוח בלבד.

. אני עכשיו יודעת להיות הבנה שווא, את הגוף ואת הנפש הם אחד. הגוף יכול לחיות בלי הנשמה כפי שמעידים החיות האחרות של כדור הארץ, אשר שום נשמות, אבל אלוהים, עשה האדם נפש חיה, זה אומר האיש הזה הוא יותר מאשר רק את הגוף. האדם הוא חלק של הסדר הטבעי של כדור הארץ, אך בגלל הנשמה, אדם גם יש הפוטנציאל של גן עדן.

המשל של זרעי דגנים

אתה טיפש, כי אשר אתה sowest הוא לא החיש, מלבד זה למות: כי מה אתה sowest, אתה sowest לא זה גוף זה יהיה, אבל תבואה חשופים, זה אולי סיכוי של חיטה, או של תבואה אחרים: אבל אלוהים נתן זה גוף כרצונה וטרף אותו, וכדי כל זרע גופו שלו. אל הקורינתיים 15:36-38

Paul משתמש הסמליות החקלאי של לתת הבנה איך אלוהים תוכלו להשיג תחיית המתים. Paul אומר לנו כי עד שמהו מת, זה לא יכול להיות החיש שוב. כדי להיות החיש הוא כמו להיות החזיר לחיים, או להתחיל להזיז מורגשים בתנועה.

בסימבוליזם של שתילת שדה, Paul משתמש האנלוגיה של זרעי צמח כי הצמח מת ב הסתיו ואת לוקחת זרע מן העציץ, הזרע לנבוט ו הצמח ואז יגדל עוד פעם. Paul מצביע שאין זה המפעל המקורי כי יבוא אלי חיים אבל את הזרעים של הצמח הזה.

הבעיה היחידה שיש לי עם ההסבר הזה, למרות Paul הוא לא סיים, הוא ההבנה שלי כי אני יקום לתחייה, כל שיערה על ראשי כשאני אמות יהיה על הראש שלי כאשר אני אני קם לתחייה, כי המחשבה האחרונה, שיש לי at the instance of המוות יהיה המחשבה הראשונה שיש לי על תחיית המתים. אין שום זרעים של אדם ספציפי, אשר יכול לגדול להיות זה אותו אדם ספציפי. אפילו בהולדה הילד אינו האדם מי הוא אביו. הילד הוא ייחודי בפני עצמו.

כל בשר הוא לא בשר אותו: אבל יש סוג אחד של הבשר של גברים, עוד בשר של חיות, ועוד של דגים ואחרת של ציפורים. ישנם גם גופים שמימיים, הגופים ארצי: אבל תהילתה של גרמי-השמים הקשורים הוא אחד, תהילת לכדור הארץ היא אחרת. אל הקורינתיים 15:39-40

מה Paul אומר הוא כי האדם הוא גוף של כדור הארץ, אבל תחיית המתים נהיה מניפסט בגוף של המלאכים.

יש אחד זוהרה של השמש, ו אחד התהילה של הירח, וכן אחר התהילה של הכוכבים: עבור כוכב אחד *differeth* מכוכב אחר פאר. אל

הקורנתיים 15:41

או גם הוא תחיית המתים. זה נורע בשחיתות; היא מורמת *incorruption*: הוא נורע בקלון; . הוא העלה פאר: זה נורע בחולשה; . הוא העלה לשלטון: זה נורע גוף טבעי; . הוא העלה גוף רוחני. יש גוף טבעי, ויש גוף רוחני. אל הקורנתיים 15:42-44

כך כתוב; "האדם הראשון, אדם נעשתה נפש חיה; אדם שעבר בוצע רוח מעוררת ועליוה. אל הקורנתיים 15:45

. אני לא בטוח איפה Paul מקבל את הרעיון הזה אדם שעבר מ. אני עושה חיפוש של כתבי הקודש, לא מצאו כל התייחסות לאדם האחרון. אני גם די בטוח כי אדם בגלל חטאיו נגד רוח הקודש לא יקום לתחייה לחיי נצח, אבל במקום זה ייכנס המוות הנצחי. זה בסדר הגודל של חטאיו למה אלוהים הפריע המין האנושי עם החטא של אדם.

, עם זאת, ראה זה לא הצהרה מילולית, אלא בעל סמליות נותן עוד הסבר של הדיון לעיל. Paul דבריה לעיל, נותן תמיכה להבנתי המקורי כי הגוף בן תמותה לא להביא לתחייה אבל רק הרוח, אבל כמו הרוח הוא חלק של הגוף, זה חייב להיות גוף בתחיית, Paul אומר כי הגוף הזה יהיה בלתי ניתן להשחחה, ואילו, הגוף הגשמי שלנו הוא מושחת.

ישוע בתור דוגמה

. כדי לעזור לי להשיג הבנה של זה, הסתכלתי על ישוע לדוגמה ישוע מת בן תמותה מותו על הצלב, וקם לתחייה. הגוף לתחייה של ישו היה מוצק, יכול להיות נגע על ידי מי שלא ראה אותו לאחר תחייתו. זה אומר לי כי גופו של ישוע לתחייה; רק שהוא כבר לא היה כפוף מוות. כמו של Paul דוגמה של זרע, הגוף לתחייה של ישו היה זהה לגוף האנושי, רק לא הייתה עוד על השחיתות של מוות, במילים אחרות, שזה נעשה טוב יותר, אבל עדיין באותו הגוף.

Howbeit זה לא היה קודם וזה רוחנית, אבל זה שהוא טבעי; לאחר מכן את אשר היא רוחנית. אל הקורנתיים 15:46

האדם הראשון הוא של כדור הארץ, עפ"י: האיש השני הוא האדון מן השמים. כמו הוא אדמה, אלו הם גם כי הם אדמה: כמו השמימי, כאלה הם גם כי הם השמימי. כפי שאנחנו משלמות את התמונה של ארצי, אנחנו גם ישא את התמונה של השמימי. אל הקורנתיים 15:47-49

והרים לתוך *incorruption*

עכשיו זה אני אומר, נזירים, זה בשר ודם לא יכול לרשת את מלכות האלוהים; גם שחיתות יורשים *incorruption*. הביטו, אני שהשמן אתה תעלומה; "לא כולנו נישן, אבל אנחנו כל מה נשתנה, בעוד רגע, בהרף עין, החצוצרה יידום: עבור נשמע בחצוצרה, ואת המתים תהיה קול⁴א, ואנחנו נשתנה. אל הקורנתיים 15:50-52

האמור לעיל הוא הפניה אל החצוצרות זה יישמע עם הופעתו השנייה של ישו, כי כאשר המשיח חזר, חלק מהם חצוצרה נשמע כל אלו שהיו מתים במשיח יגדל בחיים הנצחיים, ואת אלה הקדושים של אלוהים אשר עדיין חיים ביום זה יהיה שינוי בן תמותה או ההשחחה בת אלמוות או את להשחחה.

בשביל זה ומושחתים חייבים ללבוש את *incorruption*, תמותה זו חייבים ללבוש את חיי נצח. או כאשר ומושחתים זה בסדר לשים

incorruption, תמותה זו יהיה לתלות על חיי נצח, או יובא להעביר את האמרה שנכתב; "מוות שוקע בניצחון". אל הקורנתיים 15:53-54

♣ מוות, איפה את העוקץ? ♣ תמורה, איפה את הניצחון? עוקץ המוות הוא החטא; כוחו של החטא הוא החוק. אל הקורנתיים 15:55-56

אבל תודה לאל, אשר נתן לנו את הניצחון דרך ישו אדוננו. אל הקורינתיים 15:57

המילים כי שימושים Paul הסברו של תחיית המתים אינה משביעת רצון לי זה לא נותן תשובה לשאלה המקורית; "עם איזו גופה והם באים?" אז תן לי לתת לך שנותן לי הבנה ברורה יותר הסבר.

כאשר אנו מתים הגוף מת אבל הנפש הולכת לישון, בתור ישוע מתאר אותו. הנשמה היא מה שנותן לנו את הפוטנציאל להיות אחד עם אלוהים, הגוף הוא לא יותר מאשר זה של הגוף של כל בעל חיים אחר. זה הנשמה זה המהות שלנו זה מה שעושה אותנו הייחודי של כל האנשים הלכו אי פעם על פני כדור הארץ מאז איש הוקם לראשונה על כדור הארץ על ידי אלוהים.

ההבנה שלי של תחיית המתים

הגוף מורכב מרכיבי, (אטומים), של היקום בן תמותה, (מה אלוהים הנקרא כדור-הארץ), שאף אחד מהם יש חיים משל עצמם. עדן, לעומת זאת לא מורכב של אטומים, אלא של חומר טהור אחר שהוא יצירה במהותו הטהורה ביותר.

על תחיית המתים אלוהים ליצור רכיבים אלה שיצרו את כל גופנו מזו אשר עשוי עדן, שוב להפיח נפש חיה את הגופות האלו. אלוהים אומר לנו כי כל שיערה נספר, מה שאומר לי שהוא שמר בזיכרון כל היבט של הגוף שלנו כמו שזה היה לאחר המוות, ושהוא לחדש את זה מן האלמנטים של גן עדן, בדיוק כפי שהיה, עם כל שיערה במקומה.

גוף מושלם

הנשמה היא המהות שלנו; הגוף הוא כלי הנשמה הטמון. לא יהיה הבדל לעומת זאת, אם החיים היו עלובים, או חרש או עיוור או היו כל סוג של מחלה או נכות, הדברים האלה כבר לא להכריע את גופך לתחייה. העשוי עדן מושלם; לכן, הגוף השמימי שלנו גם ייעשה בשלמות.

אמונתך לא לחינם

לכן, אחיי האהובה, להיות יח *stedfast*, שאינו ניתן להעברה, תמיד שפע של העבודה של הלורד, מחזירים כידוע לכם כי העבודה שלכם הוא לא שחצן באל. אל הקורינתיים 15:58

אני בטוחה שעד עכשיו, אחרי קריאת כל זה כתבתי לפני המחקר, לך להבין מה המילה "עבודה" מתייחס, אבל הסיכוי הקלוש שלא קראת את השיעורים או נושא פרקים, תן לי שוב להסביר את המשמעות של המילה "עבודה", משום שהוא משמש כאן מאת Paul.

עבודתו של אלוהים מתייחס המאמץ שהשקעת המחקר, ולימוד מכתבי הקודש של אלוהים. כפי שאתה יכול לראות על ידי המילים של Paul, הוא מודע כי זה לא מספיק שאתה פשוט להכריז על עצמך נוצרי, או להצהיר כי ישוע הוא המושיע שלך; בשפע בעבודה של האל, אתה חייב לציית לחוק ולא רק לדבר.

. תחשוב על זה. אם מכריז על שישו המושיע שלך הוא כל מה אתה צריך לעשות, אז למה הם מספרים לנו על ידי ישוע ולהימנע מחטאים, למה? הוא Paul אומר לנו להיות יח *stedfast*, שאינו ניתן להעברה, תמיד שפע ?

ישוע שחטאינו ייסלח, זה נכון, אבל רק אם אנחנו. להשתדל להימנע מן החטא. כמו תמותה אנו נחטא, אפילו אם אנחנו עושים כמיטב יכולתנו כדי לא חטא, בקביעות, חטא תתרחש. הוא מגיע עם מלהיות מושפעים על ידי השטן בכל יום שאנו חיים. אבל אם אתה **”עבודת”** לחנך את עצמך מיהו אלוהים ואת מה שהוא מייצג, אז אלוהים יודע כי המשפרות את הלב שלך לא חטא, וזה המאמץ הזה זה לעסוק זה יקבע את דין האל מכם.

שבת ראשון הוא שקר

להלן מספר פסוקים פסון דיון בנוגע לפני בשיעורים. החשיבות של הבנת האמת Paul מדבר על מקל חשוב שאתן שוב לדיון כאן.

פרט את אדוונטיזם יום השביעי וכן מספר כתות קטין, כמעט כל הנוצרים להתבונן ביום ראשון או ביום הראשון של השבוע כמו השבת הקדושה של אלוהים.

התירוץ הראשון

כל מי זה דיברתי עם בעלי ידע כל כתבי הקודש בכלל, מפנה לי שלושת הפסוקים הבאים כאחת שלהם אימותם להתבוננות ראשון במקום היום השביעי בשבוע כמו זה הוא איית את **בראשית פרק 2**, את הדיבר הרביעי המצויה **שמות בפרק 20**.

ביום הראשון של השבוע

לגבי האוסף עבור הקדושים, כפי שנתתי סדר הכנסיות של גלטיה, למרות זאת לעשות יה. אל הקורינתיים 16:1

כפי שאתה יכול לראות, Paul הוא נותן הוראה לכנסייה של הקורינתים לקחת אוסף, בדיוק כפי שהוא נתן את כנסיית הגלטים גם. לשים את זה בהקשר תצטרך לחזור דרך לגלות, כי Paul הוא בדרכו לירושלים להביא סיוע לעניים בעיר אשר המאמינים במשיח, שהגיעו תחת זמנים קשים בגלל רדיפות של זקני בית מקדש. זה אוסף להיות ביקש מאת Paul הוא ואז עבור אותם אנשים במצוקה.

על היום הראשון בשבוע לתת לכל אחד של שכבת על ידו במאגר, כמו אלוהים הגולמיות שגשגה אותו, להיות לא התכנסויות כשאני מגיע. אל הקורינתיים 16:2

Paul מורה אז הקדושים של קרינתיה, כמו גם אלה של גלטיה, לקחת את הדברים האלה, שהתרומה למאמץ הסיוע, לאגור אותם. ביום הראשון של השבוע. **על היום הראשון בשבוע לתת לכל אחד מכם שכב על ידו במאגר.**

לשאל אותך, איפה במילים אלה הוא Paul המורה כי ביום הראשון של השבוע הוא עכשיו השבת הקדושה של האל? . אמצא דבר במילים אלה שאומרות לנו את זה... לכן שאלתי את השאלה: **”למה יש Paul אמר קהילות אלה לקחת את התרומות ולאחסן אותם ביום הראשון של השבוע?”**

אם אתה נותן מחשבה. זה תוצג. כמו תמיד במחקר שלי החרוץ של התנך, אני שואל שאלות

מה הוא מעורב בכל זה? האם אין פעולה יכולה להיות מוגדרת כ"עבודה" מעורב? אם יש לך דגנים או פריטי מזון אחרים, או בגדים או מה שלא יהיה, אתה פיזית מעביר את זה מהבית למקום של אחסון, זה לא נחשב סוג מאוד **לעבוד** האסורים בשבת הלורדים? זה לא לעמוד על הסיבה, Paul לא להורות הקדושים לעשות משהו שהוא חוטא על יום האל, אבל להורות להם לעשות את זה ביום הבא, ביום הראשון של השבוע?

דבר נוסף שיש לקחת בחשבון, הנחיה זו מ-Paul הוא בצורה של מכתב זקני הכנסייה, אם כך, איך אתה חושב שהם יכולים להעביר הוראה זו על הקהילה, אלא ביום אחד השבוע כי הם כולם נפגשים, אשר כמוכן היא את יום השבת או את יום השביעי בשבוע?

מה זה אומר לי הוא Paul נותן הוראה למנהיגים של קהילות להכריז אוסף זה כאשר האנשים נפגשים במהלך השירותים יום השביעי, כך ביום הבא, ביום ראשון, הם יכולים להרכיב התרומות שלהם יחד.

Paul ממשיכה לומר: **"שיש להיות אין התכנסויות כשאני בא"**. Paul לא מורים הקדושים לקיים שירותים ביום הראשון של השבוע, הוא נותן הוראה כי מניחים את הדברים שהם יכולים במחסן, כך כשהוא יגיע, כל יום זה יכול להיות, לא להיות אין התכנסויות, כי הוא לא רוצה לבלות בה, אבל נמשיך עם יעד hast לראות לצרכים של אלו בירושלים.

לכן, במילים אלה של האמת, הנחתי השקר של השטן חשופות על השקר כי זה. לעזור לך ואז האלוהים האמיתי, או ימשיך להאמין ולבחון ראשון כמו יום המנוחה?

זכור: אם אלוהים היה מדבר זה, זו האמת, אם אלוהים לא דיבר זה, זה שקר. אתה גם סוגד אלוהי היקום כפי שהוא מצווה, או לא, הנשמה בת האלמוות שלכם שוקל על כף המאזניים.

התירוץ השני

הרשימה הבאה היא דוגמה נוספת של דבר האמת של אלוהים שנראים נוטלים ביום הראשון השבת, או מסוגלים לקבל.

באותו יום **בערב**, להיות ביום הראשון של השבוע, כאשר הדלתות היו עצומות איפה התלמידים היו מורכבים **מחשש היהודים**, בא ישוע ולא עמד באמצע, ואז נאום להם: "שלום יהיה לכם" ג'ון 20:19

פסוק זה הוא אפרופו באותו היום שבו ישוע נמצאה ולקום לתחייה מן הקבר שלו. פסוק זה גם אומר לנו כי ביום שישו לתחייה היה ביום הראשון של השבוע, שזה עכשיו כמעט נגמר, כי פסוק זה אומר לנו שזה היה **בערב**.

השאלה שאת צריכה לשאול קודם היא למה היו השליחים התכנסה על היום והשעה הזאת? הפסוק הנ ל עונה על שאלה זו; **הורכבו מחשש היהודים**. תבין, אין שום דבר במילים של פסוק זה אפילו מציע כי השליחים התאספו כדי לשמור השבת, הם אספו כדי להסתיר מן היהודים שרצו להרוג את כולם גם היהודים רצה ישו...

תירוץ השלישי

Paul, השבת ביום הראשון

אם אתה להפריך מה לומר בנוגע שבת ביום השביעי, Paul נותן דיון על הפסוקים הבאים.

, שבו אנחנו *abode* שבעה ימים אנחנו הפליגה הרחק פיליפי לאחר ימי לחם שבצקו לא החמיץ, ועשיתם עד *Troas* בחמישה ימים;

מעשים 20:6

ימים של לחם ללא שמרים להפנות הפסח; אז זה אומר לנו כי אירוע זה מתרחש בחודש מרץ, לאחר הפסח נגמר.

פסחא

אני רוצה שכולכם. שימו לב כי Paul נותן התייחסות הפסח אך לא חג הפסחא. הנוצרים הראשונים, Paul כללה, לא להחזיק שמירה על מותו ותחייתו של ישו כמו כל סוג של חופשה או התבוננות דתית השנתית. זה לא היה עד הקמת הכנסייה של רומא 300s לספירה כאשר הקיסר קונסטנטינוס הורה של שמירה, כמו גם של שמירה על חג המולד, שהחל אלה שקוראים לעצמם כריסטיאן כדי לשמור, על התבוננות השנתית.

הקיסר קונסטנטינוס עשה את זה, לא בגלל משהו בכתבי הקודש היכן שאלוהים נותן הוראה או פקודה, אך כי אלה שני מופעים במהלך האביבי (פסחא) נופל כמו גם היפוך החורף, (חג המולד), אשר היו היבט של פולחן פגאני אל השמש, וגם אין מה לעשות עם תורתו של ישו, או פולחן אלוהי היקום.

הקיסר קונסטנטינוס היה מתפלל נלהב של אל השמש, מעולם לא היה נוצרי כפי שהוגדרו על ידי מי לשמור על מצוות האלוהים ויש

עדותו של ישו הנוצרי.

, על היום הראשון של השבוע, (ראשון), כאשר התלמידים הגיעו ביחד לשבוע לחם, Paul הטיף להם מנוחת עולם, מוכנים ליציאה ביום

שלמחרת; והמשיך בנאומו עד חצות. מעשים 20:7

רבים התייחסו לי פסוק זה כשאתה נותן דוגמה הזה Paul נצפתה השבת ביום הראשון. במבט ראשון אני רואה איך שאתה חושב זה;

עם זאת כאשר אתה לקחת את הזמן כדי להבחין מה זה להיות אמר שתראה שזה לא שמירת השבת כי Paul הוא מעורב או דיבור על.

לחם

פסוק זה הוא בהחלט מדבר של היום הראשון (יום ראשון), אבל השאלה שעליך לשאול היא, "Paul? מה עושה היום הראשון

בשבוע" פסוק זה אומר לנו, התלמידים הגיעו ביחד לשבוע לחם.

אז אנחנו צריכים לשאול את השאלה מה המשמעות של לחם? הם הגיעו יחד ארוחות ערב, זה זמן לארוחת ערב. . אין מה להציע כי הפגישה הזאת בכל דרך תצפית השבת, הם הגיעו יחד בערב לארוחת ערב.

הפסוק ואז ממשיך לספר לנו, **"Paul הטיף להל"**, זה המילים האלה שמציגים מי דיברתי מתעקש כי זה משקף את שמירת השבת, כי Paul. מטיף אלה ביום הראשון של השבוע.

יוצאים ביום שלמחרת

המפתח להבנה למה זה לא שמירת השבת הוא במילים אלה אולם **"מוכנים ליציאה ביום שלמחרת"**, חושף את המטרה האמיתית של למה Paul. מטיף הנוכחים. Paul אעזוב בבוקר, אז העם רוצה ואני צריך את Paul לתת להם הוראה בדבר הבשורה של אלוהים, מי יודע מתי או אם Paul פעם יעבור דרכם שוב.

. זה לא על שמירת השבת אבל פגישה. מאולתרת של העם לקבל כמה שיותר מידע מאחד כגון Paul ככל שהם יכולים. לפני שהוא עוזב. המילים, **"והמשיך בנאומו עד הצות"**, בגלל הסיפור הזה כתוב בכתבי הקודש, הבאה מתוך הבנה מלאה מביא לצורך זה ההיבט הראשון.

אתם שואלים, **"למה אלוהים גרם כי זה כתוב בתנ"ך, אם לא להורות כי לאלוהים ביום הראשון בשבוע מותרת של אלוהים?"**

המפלים ילד שלישי לופט

הפסוקים הבאים לתת את המטרה או בהקשר למה הסיפור הזה להיות נאמר בכתבי הקודש.

היו אורות רבים בחדר העליון, בו הם שהו יחד. שם ישבה בחלון אדם צעיר מסוימים בשם *Eutychus*, להיות נפל בשינה עמוקה: ולא כפי Paul היה ארוך מטיף, הוא שינה, ולא נפל בדירה השלישית ונותרו נלקח מת. Paul ירד, נפלו עליו ואני מחבק אותו אמר, "אל תטריד לא את עצמכם; על חייו נמצא אותו! כאשר הוא ולכן היה לעלות שוב, ו היה שבור. הלחם, ולא נאכל, דיבר הרבה זמן, אפילו עד תחילתו של יום, אז הוא עזב. מעשים 11-20:8

כפי שאתה יכול לראות שהמטרה היא להראות כי ילד נפל שלוש רמות, הוכרז מת, אבל כשהגיע Paul לו, את חייו חזר אליו. זה מה המטרה של הסיפור הזה ואני לא קשור בכל יום קודם השבת.

המשיך עד תחילתו של יום

דבר אחד שאני רוצה להסב את תשומת לבכם, שנותן לי הוכחה שזה לא כינוס איסוף. Paul המשיך **ודיבר הרבה זמן, אפילו עד תחילתו של יום**.

זוכר: פגישה זו, הטפה מתחיל כאשר הם יושבים בארוחת הערב בשעות הערב של יום הראשון שבוע ולאחר מכן **ממשיכה כל הלילה עד היום**, שתאפשר את ערב יום ראשון בערב, כל הלילה, אשר כפי שאלוהים שומר הזמן הוא עכשיו ביום השני של שבוע או שני, בוקר או הזריחה של שני בבוקר.

זכור גם: אלוהים קובע יום חדש בתור התחלה בבית שמש למטה, לכן היום הפרט אינה השבת, היום השביעי, אך הוא למעשה

ביום הראשון של שבוע או יום ראשון. אז הם לשבת לארוחת ערב, יום ראשון בערב, אשר אז כבימינו מתרחשת לפעמים ליד או אחרי השקיעה, או בשעות הערב של היום, זה אומר, יום ראשון בערב.

מה זה אומר לי הוא כי בסופו של יום ראשון בערב של היום הראשון, הם יושבים לאכול ארוחת ערב. זה סוף בארוחת צהריים התרחשו זמן קצר לפני שהם התיישב לארוחת ערב, תלוי באיזו שעה של השנה זה היה, והמשיך במהלך הלילה כאשר הילד נופל.

הוא זה ואז במשך שעות היום השני של השבוע כמו אלוהים אומר זמן. אנחנו יודעים מתי השנה הזה מתקיים מ, **לאחר ימי לחם שבצקו לא החמיץ**, מעשים 20:6- הביטוי הזה הוא הפניה אל הפסח, אשר נופל על חודש מרץ, מה שאומר כי הארוחה הייתי לוקח מקום מוקדם בערב בסביבות 16:00, או 4 אחר הצהריים ביום ראשון, ולפני שהם התיישבתי לארוחת ערב.

לכן, כל הסיפור הזה להיות מסופר של אירועים המתרחשים מהגדרה של השמש ביום הראשון של השבוע, כל הלילה כדי לשבור את היום יום שני בשבוע, אשר אינה ביום הראשון של השבוע, ביום ראשון, אבל ביום השני של שבוע שני. זה השמש זורחת, ביום השני השבוע (יום שני), Paul ואז עזב.

עכשיו היינו צריכים לקחת את הזמן כדי ללמוד ולהבין פסוקים אלה, שאני לא מבינה איך מישהו יכול לפרש את הסיפור הזה. כמו להיות הוראה של לשמירת השבת ביום הראשון של השבוע. הכל נעשה על ידי Paul הטפה היה אחרי שהשמש תשקע בערב ביום הראשון כל הלילה עד הבוקר ביום השני, שתאפשר את שני לא ראשון.

אף אחד של Paul הטפה מתרחש בשעות היום זמן של היום הראשון, כולן התרחשו במהלך שעות כאשר רוב האנשים שאחרת היה ישן, אלוהים נותן לנו להיות יום חדש או ביום השני של השבוע.

שני לא ראשון

אם אנשים אשר מאמינים כי פסוקים אלה לתת הוכחה של שמירת השבת ביום הראשון של השבוע מתקבלים על ידי אלוהים, אז לא זה בצע כי הפסוקים באותו אלה צריך לתת הוכחה כי עלינו לשמור את השבת לא ביום הראשון, אבל ביום השני של השבוע, ביום שני. כמובן. לא, השבת הוא השם שאלוהים נתן ליום השביעי של השבוע, היום היחיד בשבוע אלוהים מקודש ולאחר מכן קידש. בדיוק כפי שאנו מכנים היום השביעי שבת, אלוהים קודם נתן זה השם של השבת.

הגדרת לחם

חלק הכתיבה שלי אומר דפים אלה בדף אינטרנט זה, אני למוד פעמים לשלוח עותקים של חלקים של מה שכתבתי לאנשים אחרים מעת לעת שהיה דיונים או אי-הסכמה לגבי ההבנה שלי של מה כתבי הקודש. לפניכם אחת לדיון כזה אני כבר סיפק בכתביו של Paul, פרק 6, אבל אתן שוב עכשיו כדי פטיש הביתה השגיאה של היום הראשון השבת.

להשתמש סגנון גופן שונה עם ההערות של ג'ו מהערות שלי, כך יהיה לך נוח לדעת שזה שלי. וזה שלו.

, על היום הראשון של השבוע, (ראשון), כאשר התלמידים הגיעו ביחד לשבור לחם, Paul הטיף להם מנוחת עולם, מוכנים ליציאה ביום שלמחרת; והמשיך בנאוומו עד חצות. מעשים 20:7

פגישה. מאולתרת

איננו בהסכם. זו לא פגישה. מאולתרת.

אני לא יכול לתת את זהותו של אדם זה שאכנהו ג'ו, כי אני לא קיבלו הרשאה לשימוש שמו בפורום ציבורי זה, אבל אתה צריך לדעת שהאדם הזה הוא השר מוסמך באחת הכנסיות הפרוטסטנטית.

הערה לעיל של ג'ו מתייחס שלי וקבע כי הקהילה היה לבוא יחד כדי יש דיינר ולא יותר מזה. מתוך ההבנה שלי של חילוקי דעות של ג'ו, ג'ו מאמין כי המונח, "בציעת לחם", מתייחס לא ארוחה רגילים אלא ארוחה של חשיבות מיוחדת או אירוע.

. בהנחה שזה יהיה מחלוקת של ג'ו, כתבתי חזרה אליו הבאות.

אתה צודק, זה זמן לארוחת ערב, הוא יושב לארוחת ערב. הביטוי "כדי לשבור לחם", הוא ביטוי דיבורי, שפירושו "לשבת ולאכול

ארוחת ערב."

לחם, מרכיב. תזונתי עיקרי

עיקרי הדיאטה של העולם העתיק היה לחם, ממצרים לבבל. אם הם יכלו להרשות לעצמם משהו אחר, זה היה השלמה הלחם. הם לשבת ליד שולחן, ולא לקרוע את הלחם בחתיכות ואז לספוג אותו כלשהי הרב מרק בשר, כדי לתת את טעם הלחם, כדי להקל על ללעוס את הלחם.

המונח, "שבירת לחם", אין סיכוי מציע סוג של אירוע מיוחד או חגיגה. בכל פעם אתה יושב לאכול ארוחת ערב, שברת לחם.

יום נבחר על ידי תלמידי

בניסיון לתת תמיכה מה הוא התווכח, ג'ו שלח לי את זה

"כשהגיע התלמידים יחד כדי לשבור לחם, " ציון היום נבחר על ידי התלמידים לשמור לחם זה פיקד האל.

התגובה שלי היתה כדלקמן: אני מניח שאתה מדבר הסעודה האחרונה במשפט לעיל. כן, הם הגיעו יחד להתבונן הפסח, ואני כן ישוע שברה את הלחם באותו הלילה ושימוש הלחם והיין כמו symbolisms המייצג את גופו ודמו של הברית החדשה. אבל עוד לפני ישוע נתן symbolisms אלה, העשר היו מעורבים אוכלים ארוחת ערב. הם כבר היו מעורבים שבירת של הלחם. אני נותן כראיה את הפסוק הבא.

וכפי שהם אכלו, ישוע לקח לחם, ו מבורך, ו בלם, ו נתן אל התלמידים ואמר "קח, לאכול"; "זה הגוף שלי. **Matthew 26: 26**

אתה רואה, שהם כבר אכלו; הם כבר התחילו לשבור את הלחם. נכון זה היה מיוחד לאירוע, הפסח, אבל הביטוי מתייחס עת תשב לאכול ארוחת ערב, אלא גם אירועים מיוחדים.

ישנם רבים, במיוחד בקהילה היהודית, באיטלקית כמה משפחות שהיה ערב עם, זה עדיין היום מתייחסים יושב לאכול ארוחת ערב, כמו לשבור את הלחם. אז כתבתי ג'ו.

לא הפסח

בהתבסס על הטיעון שלך, אני יכולה רק להניח כי אתה של המוח הארוחה הפרט היה ארוחת פסח, אבל אם נסתכל על המילים נכתבות, ארוחה מיוחדת זו מתרחש לאחר הימים של לחם ללא שמרים כמתואר בפסוק הבא.

, שבו אנחנו *abode* שבעה ימים אנחנו הפליגה הרחק פיליפי לאחר ימי לחם שבצקו לא החמיץ, ועשיתם עד *Troas* בחמישה ימים; מעשים 20:6

אתה רואה, הפסח כבר חלפה, הם נסעו כדי *Troas* לבלות שם שבעה ימים.

סיבה לתת ארוחה

הסיבה מדוע הם היו יושב על. הארוחה היתה כי זה היה הערב של היום הראשון, מה שאומר כי הארוחה היה לאחר השבת כי בבוקר, יום שני, *Paul* התכוון לעזוב *Troas*, כדי להמשיך את המסע שלו. הם פשוט ישבו לאכול את הארוחה האחרונה לפני *Paul* היה לעזוב.

אם מסתכלים על ההקשר של מה דנים מעשי 20 תוכלו לראות, זה לא הארוחה נושא, וגם לא העובדה כי תלמידים אחדים התאספו כדי לחלוק ארוחה. הקשר או את הנושא של מה *Paul* נותנת לדיון על הנער הצעיר אשר נופל שלושה סיפורים מבוטא מת, אך כאשר *Paul* מרים אותו בזרועותיו את חייו חוזר אליו. *Paul* מראה, כי כמו השליחים האחרים, הוא גם יכול להחיות את המתים.

והילד נפל

שאר הדיון, כולל את הארוחה הראשונה של היום, היא ליצור את ההקשר של למה *Paul* היה נוכח כאשר והילד נפל, זה היה כי המקום המסוכן ילמדו אותך מה *Paul* היה לומר, ישב הבחור שהביא על נפילתו.

ג'ו ואז שואל את השאלה הבאה, עדיין עם כוונה לתת תמיכה שלו טענה שזה היה שמירת השבת הראשונה היום.

השאלה באמת צריכה להיות למה הם בחרו ביום הראשון של השבוע?

תשובתי לשאלה זו הוא כדלקמן: זה הדבר, הם לא בחר משהו. השהייה של *Paul* ב- *Troas* היה בסוף, למחרת בבוקר שהוא יעזוב. הארוחה היתה לא יותר מאשר הושיבו לאכול ארוחת ערב.

הפסח המקורי לא היה ביום הראשון של השבוע. אם ישוע שבר את הלחם על פסח (ה' או ו'), התכוונתי שזה יבוצע ביום ההוא, היה אומר את זה. לא! אז למה לא בשבת?

מה ג'ו מתייחס לעיל יש לעשות עם העובדה כי הסעודה האחרונה כפי שנצפה על ידי ישוע, השליחים התרחשה ביום חמישי, או היום החמישי של השבוע. זה היה באותו לילה כאשר ישו נעצר על ידי זקני בית מקדש. אז ביום שישי, ביום למחרת, ביום השישי של השבוע, ישוע היה ניסה הורשע ו נצלב. בשעות הערב של יום השישי, ביום שישי, ישוע היה מן הצלב והניח בקבר. זה היה, לפיכך, ביום חמישי בערב, הסעודה האחרונה התקיימה.

כפי שאתה יכול לראות, ג'ו הוא נחוש כי אלה של הקהילה הזאת Paul בחרה הערב של היום הראשון בשבוע כיום לשמירת השבת.

לשמור על שמירה פסח יש מה לעשות עם לשמור על השבת. הם מקרים שונים. הפסח מתחיל ביום י ד של מרץ, אבל זה התאריך יכול להתרחש על כל אחד של ימי השבוע, תלוי באיזו שנה זה. היום של הפסח המקורי, נתון שמות, כמו אינו ידוע. זה לא היום של השבוע חשוב עם זאת, זה י ד ו-21 חודשי מרץ שחשוב ב לשמור על הפסח.

התגובה שלי ג'ו הוא כדלקמן:

אלוהים לא התבססה כי הפסח היה להיות נצפתה בכל יום של השבוע, אבל שהיה שיתקיים כמו אירוע שנמשכו. שבוע, במשך שבעה ימים, ויש להיות לא אוכלים לחם חמץ במשך שבעה ימים אלה.

ביום העשירי של החודש שאני מבינה עד חודש מרץ כמה אנחנו שומרים את לוח השנה היום, הפסח או החיה מיועד ארוחת פסח הוא נלקח, מופרדים משאר העדר.

הארוחה או פסח הוא למות ביום ה-14 באותו החודש. כי ביום הראשון חג הפסח הוא באותו היום שבו הם הורגים ואוכלים החיה אשר הוא מצויין של החודש, ואז ביום האחרון של פסח להיות שבעה ימים מאוחר יותר או ביום העשרים של החודש.

כי בימים אלו הם ימי החודש ולא ימי השבוע, הם משתנים משנה לשנה. זה אפשרי כי הפסח ארוחה עלול ליפול על יום השבת, אך זה אינו של דאגה שמירה על החגיגה פסח.

כי הארוחה הזאת, כי היא השתתפות Paul, יש מה לעשות עם הפסח, ולא היה לזה שום קשר השבת, כי השבת כבר נצפתה, לעיל כל ארגומנט ג'ו בעל משמעות.

הברית החדשה

זה יהיה חלק לברית הישנה. אבל ישו היה לייסד. ברית חדשה עם הבטחות חדשות. הוא אמר שהוא בא למלא לא להרוס. הברית החדשה חוגג את הניצחון על המוות. את הקבר ואת החיים החדשים אשר במשיח ישוע. הסיבה מדוע זה נשמר ביום הראשון של השבוע היא ביום הראשון הוא גם היום השמיני = השבוע החדש. הברית החדשה. ישוע נתן גם מצווה חדשה "שאתה אוהב אחד את השני כמו שאהבתי אותך"

הנחת היסוד של ג'ו במשפטים מספר לעיל הוא שגיאה. ג'ו אומר כי בברית החדשה, שמירה על השבת ביום השביעי כבר לא חל, לפחות זה מה שאני חושב שג'ו אומר, כי עם הקמת הברית החדשה, יום חדש חייב לשמש את יום השבת.

כפי שניתנו על ידי אלוהים

כי אם אותה אמנה הראשון היה ללא דופי, ואז צריך אין מקום כבר ביקשו השנייה. בשביל למצוא פגמים איתם, הוא נאום, "ראו, הימים באים, נאום יהוה, כאשר אהפוך ברית חדשה עם בית ישראל ואת בית יהודה: לא לפי האמנה שעשיתי עם האבות שלהם ביום שלקחתי אותם עם היד להוביל אותם לצאת מארץ מצרים; כי הם לא המשיך את האמנה, החשבתי אותם. לא, Saith האל. אל העברים 8:7-9 בפסוקים שלעיל, אלוהים נותן סיבה מדוע ברית חדשה יש צורך.

לכך היא הברית אשר אעשה עם בית ישראל אחרי הימים ההם, נאום ה; אני להכניס לחוק את דעתם, ולכתוב אותם בליבם: אני אהיה להם לאלוהים, הם יהיו לי אנשים. אל העברים 8:10

כפי שציינתי פעמים רבות בדף אינטרנט זה, עליך לקבל את דבר האלוהים כאמת, גם הגדלת כל דבר אלוהים אמר, וגם לא הולכת ופוחתת מכל מה שאלוהים אמר.

במילותיו לעיל נאמר על ידי אלוהים לגבי הברית החדשה, בלי לדבר על יום השבת, לכן, זה נגד האלוהים להציע כי מה שאלוהים אמר בדרך כלשהי מתייחסת לשמור על השבת ביום השביעי.

הגדרת להגשים

אני יכול רק לשער, כמו כל כך הרבה נוצרים אחרים דיברתי, ג'ו הוא מבולבל לגבי המשמעות של המילה, "למלא את."

ישוע בא להגשים, אבל ג'ו נראה לא מבינים את ההגדרה של למלא את. כדי **למלא את** פירושו להביא לסיום. כדי להשלים משהו לא אומר כי זה נגמר עכשיו עד לנקודה של טיוח זה מיושן, אבל זה הושלם עד כדי להביא למצב של מושלם בשימוש או למטרה שאינם.

משל השולחן

אני משתמש הבאות הוא משל להסביר בדיוק מה המשמעות של המילה להגשים.

שם היה נגר, הוא צווה לבנות טבלה חדשה על המשפחה שכרה אותו. לאחר עבודה על השולחן במשך כמה ימים, היה לו יושבת הפוך על שולחן העבודה שלו, עם שלושה ארבע הרגליים המצורפת, כאשר הוא ביטל לטפל כמה מטלות אחרות.

בשלב זה, השולחן יכול להיקרא שולחן, אבל זה לא גמור, כי עם שלוש רגליים שזה לא יהיה יציב מספיק בשביל להשתמש בטבלה, זה לא מושלם.

הנגר מחזירה לעבודה של גימור השולחן בעוד מספר ימים. פעם אחת הוא מצרף את הרגל הרביעית ונותן השולחן בציפוי מבריק, הוא עומד אותו על הרצפה. השולחן נעשית עכשיו, יש את הפונקציה של טבלה כמו היא הייעוד. הנגר הביא את הטבלה השלמה, ולכן קיים את החוזה שלו.

ישוע ממלא

עשרת הדיברות כשלעצמם אינם שלמים. הן אינן משקפות את מלוא משמעות מיהו אלוהים. אלוהים הוא הסכום הכולל של כבוד אישי שלו, את אישיותו ואת האופי המוסרי שלו. עשרת הדיברות רשימה שש של תכונות מוסריות אלוהים, אבל יש עוד רבים.

עם ההתגלות של ישו המשיח, ישוע מלמד מספר ציוויים מוסריים יותר, מתייחסים ישירות ששת הראשונים, אך אינן ברורות עד לך ללמוד ולבוא כדי להבין מי זה אלוהים, כל מה שהוא מייצג.

ציוויים מוסריים שישה נתון עשרת הדיברות הם כדלקמן:

עשה שום רצח.

אתה ואזי לא תנאף.

לא תגנוב.

ברעך עד שקר,

לכבד את האמא ואבא שלך,

לא תחמוד.

אלו הם רשימה של הדברים האלה. אלוהים מגדיר בתור חטא. ישוע לא תוסיף לרשימה של דברים שהם חוטאים, במקום זאת הוא מלמד ההיבט החיובי של הדברים האלה. אלוהים מגדיר צדיק וטוב.

אנחנו יהיה לנחם את מי להתאבל או אחרת במצוקה,

אלה אשר הרצון מיק יודע תגמולים,

מי רעב וצדק, מבורכים,

אלה שהתמסרו רחמים לאחרים מבורכים,

מי טהור בלב מבורכים,

אלה שאינם רודפי מבורכים,

כל אשר ישוע לימד נתן הגדרה למילה "**צדקתו**", במקביל שזה נתן הבנה טובה יותר לגבי מי. אלוהים הוא, אישיותו והאופי המוסרי שלו.

כמו אלוהים

כאשר תשלב את הדברים האלה לימד על ידי ישוע עם ציוויים מוסריים ברשימת עשרת הדיברות, תקבל הגדרה מלאה ומרגיש מיהו אלוהים, אך גם לקבל הגדרה מלאה של מי שאלוהים רוצה. כי הילדים שלו חייב להיות כמו.

כי ישו ממלא את החוק המהווה עשרת הדיברות, כולם עדיין להחיל, כולל שמירת השבת ביום השביעי. אלוהים הוא נצחי אל הנצח; אישיותו והאופי המוסרי שלו הם שאינו ניתן לשינוי, כפי הוא אלוהים נצחי, אז גם הם תורת אלוהים נצחי.

אלוהים הקים את השבת כפי שהוא עמל כדי ליצור את היקום הזה. לכל יום לששת ימי הבריאה הם עוד אבן הבניין של הקמת שבעה ימים בשבוע, כאשר אלוהים נח ביום השביעי, הוא הוכתר באותו השבוע עם השבת הקדושה שלו. זה יהיה ניתן לשינוי כל עוד נשאר ביקום הזה.

מאיזו סיבה אלוהים יצטרך לשנות את הקודש יום של מנוחה, רק כי הוא מבסס ברית חדשה? השבת היא מחוץ המצוות הכלולות בישראל, זה החלק של עשרת הדיברות של אלוהים, קודיפיקציה של תורתו של אלוהים אשר הוקמה זמן רב לפני אלוהים ברא את היקום הזה, הרבה לפני אלוהים הביא הישראלים הראשונים ממצרים.

האלוהים

, אבל היום השביעי' השבת של האדון האל: אקסודוס 20:10

אני לא יודע מה איתך, אבל אני מקבל כי האלוהים היא האמת, מה שאלוהים דיבר חייבים לציית. כי אין שום מקום בתנ"ך שבו אלוהים אמר כי ביום הראשון בשבוע הוא יום השבת שלו, אני חייבת לכן להמשיך לקבל כי הפסוק הנ"ל הוא אמיתי ונכון האלוהים.

זוכר: ישוע אמר שהוא היה לקיים את החוק, אבל הוא היה גם להגשים את הנביאים. אתה יכול לספר לי, באיזה אופן ישוע

ממלא הנביאים? אתה יכול להסביר לי מה אלוהים אומר כשהוא מדבר של הנביאים בצורה הזאת?

אלוהים הראה לי תשובה לכך, כללתי אותו בשיעורים.

אני מסופק לך, הקורא, עם הדיון לעיל כך שתראה את ערכת דעתו של מי מולכים שולל על ידי השטן בקבלת השטן לשקר כי השבת היא ביום הראשון של השבוע. כל מה שגרם אלוהים הכתוב בתנ"ך אומר לי השבת, כפי שהצטווה על ידי אלוהים, הוא להיות נצפתה ביום השביעי של השבוע. מצאתי כלום בכתבי הקודש איפה אלוהים או אלוהים נותן פקודה או הוראה בדבר ביום הראשון בתור יום השבת... אתם מאמינים בדבר אלוהים בתור האמת או שאתה מאמין המילה של השטן כמו להיות האמת. הנשמה בת האלמוות שלכם תלוי על כף המאזניים.

ישוע מפריך את האמונה ביום הראשון

בקצה של השבת, כפי שזוה התחיל השחר לקראת היום הראשון של השבוע, הגיע מרים המגדלית ומרים את אחרים כדי לראות את

הקבר. **Matthew 28: 1**

? אתה מבין מה שנאמר כאן, "**בסוף השבת**"? אתה רואה, את המילים האלה אומרים לנו כי השבת היה בסוף. המילים להמשיך

לספר לנו מידע נוסף, "**כפי שזוה התחיל השחר לקראת היום הראשון בשבוע**". השבת היא מעל, הלילה הוא נותן דרך עלות השחר.

אני אשאל את השאלה, "**מתי המקום הזה השחר לקחת**"? פסוק זה מספר לנו, "**לקראת היום הראשון בשבוע**". בפסוק זה,

אלוהים הוא עושה את זה מאוד ברור עוד פעם, ביום הראשון של השבוע הוא לא השבת, כי אלוהים אומר לנו את **השבת נגמר**, זה היום הראשון בשבוע השחר תפציע.

כדי להמשיך כדי להפריך את יום השביעי יום הקודש של אלוהים וכדי להתבונן הראשון יום בשבוע כמו השבת, לאחר מוצגת, מספרת כי השטן יש אחיזה רבת עוצמה על לבך ומוחך.

תרומות למען ירושלים

כאשר אני בא, מדומיין ye האם לאשר על-ידי את המכתבים שלך, אותם גם שלחתי להביא שלך ליברלי עד ירושלים. אם זה יהיה לפגוש לבוא גם, הם תרד איתי. אל הקורנתיים 4-16:3

מבוקש עכשיו כתביו של Paul, אנו ממשיכים במטרה למה הורה Paul העם הקורנתי וכן אלה של גלטיה להפריש תרומות עבור האנשים של ירושלים.

עכשיו אני אבוא לקרבך, כאשר אני יעבור דרך מקדוניה: עבור עוברים מקדוניה. זה יכול להיות כי אני לציית, כן, ואני חורף איתך, יה שיכול לעזור להביא לי על whitersoever המסע שלי שאני הולך. אל הקורנתיים 6-16:5

Paul שלח מכתב הקורנתית מבקש תרומות, עכשיו מסביר שזה וכוונתו לחזור לאחר מכן חורף איתם, אבל הוא כנראה הראשון לקחת התרומות לירושלים.

עבור. לא אראה אותך עכשיו, דרך אגב; אבל אני סומך על. הישאר לזמן מה, אם האל מתיר. אל הקורנתיים 7:16

אבל להתעכב באפסוס. עד חג השבועות. עבור דלת מעולה, יעיל נפתח אליי, ויש יריבים רבים. אל הקורנתיים 9-16:8

חג השבועות הוא יום של חגיגה של יום שהגיע רוח הקודש על השליחים של ישוע המשיח.

Paul נותן הקדמה של אחרים

הפסוקים הבאים יש מה לעשות עם Paul מטיף את תורתו של ישו, אך הקדמה של אחרים המשיח עומדים כדי הקורנתי, ומסיבה זו שיש לי ללא פרשנות לספק.

עכשיו אם *Timotheus* בא, ראה כי הוא עשוי. להיות איתך ללא חשש: כי הוא *worketh* את עבודת האלוהים, כפי שאני גם עושה. אל תניח לאיש ולכן לתעב אותו: אבל לנהל אותו הלאה בשלום, כי הוא עשוי לבוא אליי: כי אני אחפש אותו עם הנזירים. אל הקורנתיים 11-16:10

הכי מרגש אחינו אפולו, אני מאוד הרצויה לו לבוא אליכם עם האחים: רצונו כלל לא היה בבית-הפעם; אבל הוא יבוא כאשר יהיה לו זמן נוח. אל הקורנתיים 12:16

שעון ye, לעמוד במהירות על האמונה, להיגמל ממך כמו גברים, תהיה חזק. תן את כל הדברים להיעשות עם צדקה. אל הקורנתיים 13:16

14

אני מתחנן, אחיהם, אתה יודע את ביתו של *Stephanas*, כי זה הפירות הראשונים של אחיה, וכי הם יש מכורים עצמם משרד הקדושים, יה להגיש את עצמכם בפני כאלה, וכדי שכולם *helpeth* איתנו, *laboureth*. אל הקורנתיים 16-16:15

אני שמח לבואה של *Stephanas, Fortunatus, Achaicus*: על כך שהוא היה חסר על החלק שלך שהם סיפקו. כי להם יש לרענן את הרוח שלי ושליך: לכן להכיר *ye* אותם כי הם כאלה. כנסיות של אסיה מצדיעים לך אקולה ופריסילה מצדיע לך הרבה על יהודה, עם הכנסייה. זה בבית שלהם. כל האחים פניכם. לברך *ye* אחד לשני בנשיקה הקדושה. ברכה ממני *Paul* עם היד האישי שלי. אם כל אדם אוהב לא האדון ישוע המשיח, תן לו להיות מוקצה מחמת מיאוס *Maranatha*. החסד של אדונינו ישוע המשיח יהיה איתך. אהבתי להיות איתך הכל בישוע המשיח. . אמן. אל הקורינתיים 16:17-24